

YERLEŞİMLER (Settlements)

SINIRLAR (Boundaries)

- İl Sınırı (Provincial Boundary)
- İlçe Sınırı (County Border)
- Belediye Sınırı (Township Border)

YOLLAR (Roads)

- Devlet Yolu (State Road)
- İl Yolu (Provincial Road)
- Demiryolu (Railroad)
- Asfaltlı Kaplama Köy Yolu (Asphalt Road)
- Stabilize Kaplama Köy Yolu (Unpaved Road)

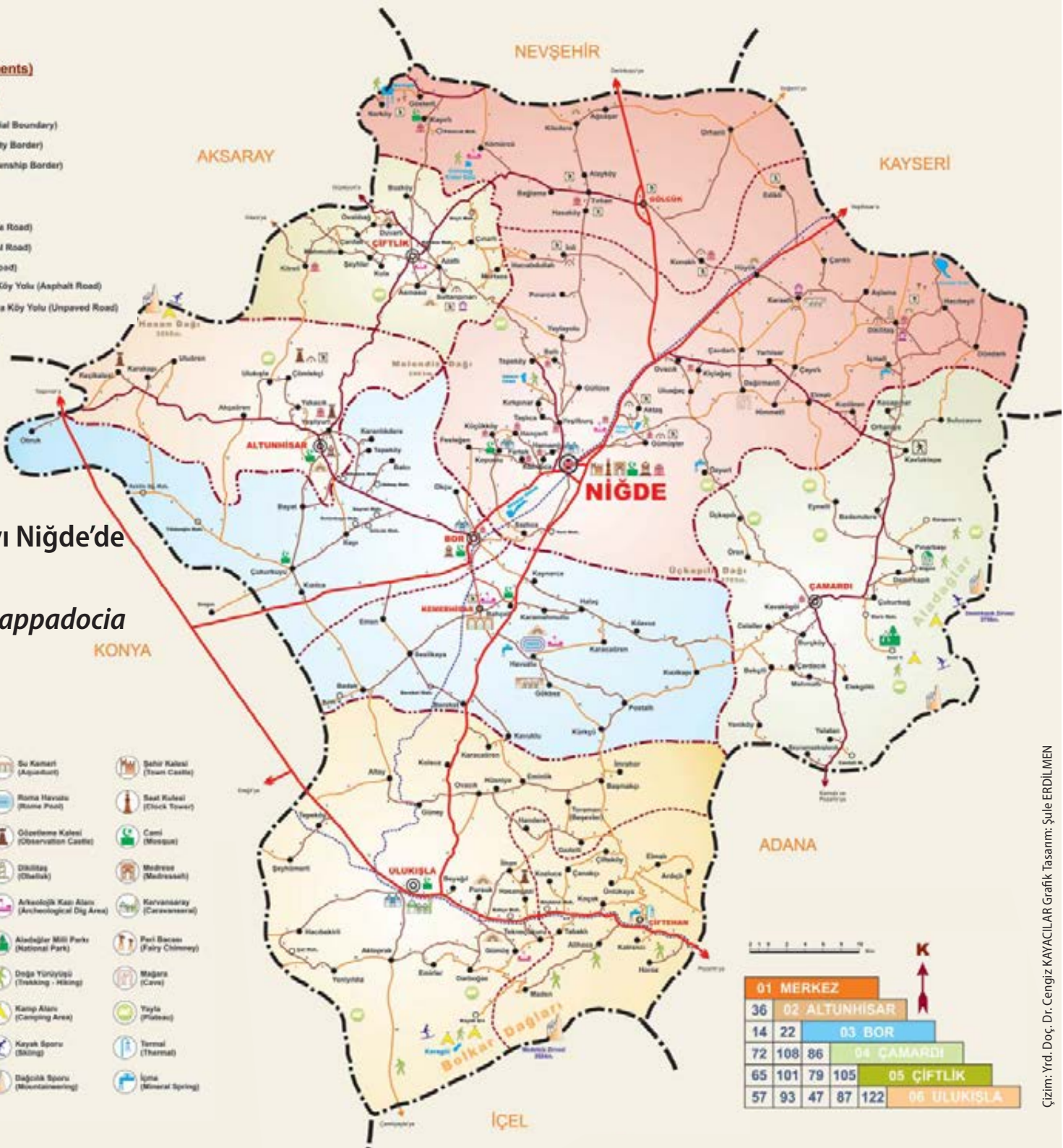
- İl Merkezi (Province Center)
- İlçe Merkezi (County Seat)
- Belediye Merkezi (Township)
- Köy (Village)
- Mahalle (Neighbourhood)

Kapadokya'yı Niğde'de
Keşfedin!

Explore the Cappadocia
In Niğde

İŞARETLER : (Legend)

- Hüyük (Mound)
- Su Kemerli (Aqueduct)
- Şehir Kalesi (Town Castle)
- Kaya Kabaartması (Relieved Rock)
- Roma Havuzu (Roman Pool)
- Saat Kulesi (Clock Tower)
- Kaya Mezarı (Rock Grave)
- Ölçülme Kalesi (Observation Castle)
- Cami (Mosque)
- Yeraltı Şehri (Underground City)
- Dikkat (Warning)
- Medrese (Madrasah)
- Dünyolu Yatağına (Archaeological Dig Area)
- Arkeolojik Kazı Alanı (Archaeological Dig Area)
- Karavansaray (Caravanserai)
- Havuz (Bath)
- Aladaglar Milli Parkı (National Park)
- Fahiye (Fairy Chimney)
- Türbe (Mausoleum)
- Dağa Yürüyüşü (Hiking - Hiking)
- Majana (Cave)
- Kilise (Church)
- Kamp Alanı (Camping Area)
- Yayla (Pasture)
- Müze (Museum)
- Kayak Sporları (Skiing)
- Termal (Thermal)
- Denizcilik Dağı Evi (Climber House)
- Dağcilik Sporları (Mountaineering)
- Su (Mineral Spring)

The diagram shows a staircase-like arrangement of colored blocks representing a grid. The blocks are labeled with numbers and names. A red arrow points upwards from the top block, labeled 'K'.

01 MERKEZ					
36	02 ALTUNHISAR				
14	22	03 BOR			
72	108	86	04 ÇAMARDI		
65	101	79	105	05 ÇİFTLİK	
57	93	47	87	122	06 ULUKIŞLA

GENEL BİLGİLER *OVERVIEW*

GENEL BİLGİLER

Niğde İli ülkemizin iç Anadolu bölgesinin güneydoğusundadır. Rakımı 1.229 m olan Niğde ilinin 2000 yılı Nüfus sayımlarına göre genel nüfus toplamı 348.081'dir. Aksaray, Nevşehir, Kayseri ve Konya illerine komşu olan Niğde, güneyde Bolkar dağları ile İçel ilinden, güneydoğu ve doğudan Aladağlar'ın oluşturduğu doğal sınırlar ile de Adana ilinden ayrılır. Çamardı ve Ulukışla ilçeleri ise Akdeniz bölgesinde kalmaktadır.

Termal kaynakları, ören yerleri, doğal güzellikleri, dağ ve kış turizm olanakları ve zengin tarihi doku, bu güzel kenti turizm merkezi yapabilecek önemli unsurlardır.

Halkın esas geçim kaynağı tarım ve hayvancılıktır. Niğde Merkez Organize Sanayi, Bor Deri Organize Sanayi ve Birko Koyunlu A.Ş. halı fabrikası ve di-

OVERVIEW

Niğde Province is situated in the south-east of Turkey's Central Anatolian Region. Situated at an altitude of 1.229 m the population of Niğde Province, according to the general 2000 census, is 348.081. Niğde has Aksaray, Nevşehir, Kayseri and Konya as neighbours with the Bolkar Mountains to the south, the province of İçel to the southeast and the Aladağlar Mountains to the east forming natural borders that separate it from the province of Adana. As for the districts of Çamardı and Ulukışla, they are counted as being in the Mediterranean region.

The fundamental source of the locals' income is agriculture and animal husbandry. The Niğde Central Industrial Centre, the Bor Leather Industrial Centre and the Birko Sheep Corporation and other trades are important occupations for the local people. Niğde Province is top of the list in the country in the number of apple trees it boasts. This province provides 25 % of the potato production of the whole country. It is an important centre of traditional handicrafts. The carpets made in the Niğde are sold all over the world. It's proximity to the Capital Ankara, it's being located in Cappadocia, it's wealth of history and it's natural beauty all go towards making this pretty Anatolian town something special. Ecemiş Waters and the Ulu river are important rivers.

Niğde consists of 6 districts: Central, Altunhisar, Bor, Çamardı, Çiftlik and Ulukışla. The Leather Trade Centre of Bor, the mountain houses of Çamardı and the hot springs of Ulukışla play important roles in the economic and social development of Niğde province.

Turistik termal tesisler

Touristic thermal complex

ğer sanayi kolları Niğde halkı için önemli istihdam alanlarıdır. Elma ağacı sayısında Niğde ili ülke sıralamasında ilk sırada yer alır. Ülke genelinde patates üretiminin ise % 25'lik bölümü bu ilde üretilir. Geleneksel el sanatları bakımından Niğde önemli bir ildir. Niğde ilinde üretilen halılar dünyanın birçok ülkesinde müşteri bulmaktadır. Başkent Ankara'ya yakınlığı Kapadokya bölgesinde olması, tarihi değerleri ve doğal güzellikleri bu güzel Anadolu kentini ayrıcalıklı kılmaktadır. Ecemiş Suyu, Ulu Irmağı önemli akarsulardır.

Niğde'nin meşhur elması ve patatesi

Famous Niğde's apple and potato

Niğde ilinin Merkez ilçe, Altunhisar, Bor, Çamardı, Çiftlik ve Ulukışla olmak üzere 6 ilçesi mevcuttur. Bor ilçesindeki organize deri sanayi, Çamardı ilçesindeki dağ evi ve Ulukışla ilçesindeki termal kaplıca turizmi Niğde ilinin ekonomik ve sosyal gelişimine önemli katkılar sağlamaktadır.

Kapadokya'nın renkleriyle üretilmiş Niğde halıları

Niğde carpet: with the colors of Cappadocia

TARİHÇE

Niğde'nin antik adı "NAHİTA"dır. Kaletepe Obsid-yen atölyelerinde ele geçen buluntular M.Ö. 600 bin yıl öncesine dayanmaktadır.

Kaletepe Obsidyen atölyesi, Bahçeli-Köşk Höyük, Çiftlik - Tepecik Höyük, Pınarbaşı Höyük ve Çamar-dı - Kestel'de ortaya çıkarılan Kalay Maden Ocağı ile Madenci Köyü Göltepe'de yapılan kazılar, Niğde'de yerleşik yaşamın günümüzden 10 bin yıl öncesinde başladığını ve bu yaşamın kesintisiz olarak sürdü-günü göstermektedir.

Asur ve Hitit yazılı belgeleri ile Porsuk Höyük'te ya-pılan kazı çalışmalarında bölgenin M.Ö. 1.800'den itibaren başlayarak 1000 yıl süreyle Hititler'in hâkimiyetinde kaldığı anlaşılmaktadır. M.Ö. 710'da Asurlular'ın Hitit egemenliğine son vermesi-yle bölge Asurlular'a daha sonrada Frigler'e geçmiştir. M.Ö. 17 yılında Romalılar'ın bölgeye gelişine kadar, Medler, Persler, İskender'in Helenistik Ka-padokya Krallığı ve Bergama Krallığı bölgede yaşı-mıştır. M.S. 395 yılında Roma İmparatorluğu iki-ye ayrılınca Niğde, Doğu Roma (Bizans) toprakları içinde kalmıştır.

Türk'lerin 1.071'de Ana-dolu'ya gelişi ile baş-layan Selçuklu Devleti egemenliği 1308 yılına dek sürmüştür. 1.470 yı-lından itibaren Osman-lı İmparatorluğu'nun ke-sin hâkimiyetine giren bölge Cumhuriyet döne-mine kadar gelmiştir.

HISTORY

The ancient name for Niğde was "NAHİTA". The arte-facts found at the Kaletepe Obsidian workshops date back to 600,000 B.C.

There are ongoing excavations at: the Kaletepe Obsid-ian workshops, Bahçeli- Köşk Mound, Çiftlik- Tepecik Mound, Pınarbaşı Mound, the Tin Mine Quarry dis-covered at Çamaradı- Kestel and at the Göltepe of Ma-denci Köyü. These projects demonstrate that Niğde was first settled 10,000 years ago and that there have been civilisations in Niğde continuously since then to the present day.

From Assyrian and Hittite written documents and from the work going on at the Porsuk Mound excava-tion we learn that Hittite rule began in 1.800 B.C. and continued for a thousand years. In 710 B.C. the region passed eventually from Hittite to Assyrian sovereignty and after the Assyrians it passed to the Phrygians. In the period up to becoming Roman in 17 B.C. the region was home to the Medines, the Persians, the Hellenis-tic Cappadocian Kingdom of Alexander and the King-dom of Pergamum. When in 395 A.D. the Roman Em-pire split into two Niğde became part of East Roman (Byzantine) lands.

Roma dönemi testi

Rome period pitcher

The Turks began arriv-ing in Anatolia in 1.071 as the Seljuk Dynasty and continued to expand until 1.308. In 1470 the region was definitively under the rule of the Ottoman Em-pire and remained so until the emergence of the Turk-ish Republic.

NİĞDE MÜZESİ *NİĞDE MUSEUM*

NİĞDE MÜZESİ

Bir İç Anadolu Bölgesi kenti olan Niğde, Paleolitik çağdan günümüze değin kesintisiz bir yerleşime tanık olmuştur. Bu binlerce yıllık kültür birikiminin oluşumunda onlarca toplulukların ve uygarlıkların katkısı vardır. Bu kültür ve medeniyetlerin oluşturduğu çok zengin ve ünik eserlerin; onarılması, tanıtılması ve muhafaza edilmesi hiç kuşkusuz müzelerle mümkündür. Bu bağlamda, Niğde Müzesi Anadolu arkeolojisini çok zengin ve ünik eserlerle temsil etmektedir.

Niğde'de ilk müzecilik faaliyetleri 1939 yılında Akmedrese'de başlamıştır. II. Dünya savaşı sırasında, İstanbul Arkeoloji Müzeleri'nin deposu olarak kullanılan medrese, 1957 yılında Niğde Müzesi'nin kurulmasıyla onarılmış, teşhir-tanzimi yapılarak ziyarete açılmıştır. 1977 yılında yeni binasına taşınan müzenin 20 Kasım 1982 yılında da ilk teşhir-tanzimi yapılmıştır. Bu durum 16 Şubat 1999 tarihine kadar sürmüştür. Kazılardan gelen yoğun ve

Niğde Müzesi

Niğde Museum

NİĞDE MUSEUM

Niğde, a city of the Central Anatolian Region, bears witness to a continuous habitation from the Paleolithic Period right up to the modern day. There is much evidence of the groups and civilisations involved in thousands of years of cultural accumulation. In museums can be found irrefutable proof of these cultures and civilisations and a wealth of unique artworks are restored, protected and displayed therein. In this context the Niğde Museum of Anatolian Archaeology is a good example of the variety and distinction of the artworks to be found.

The Museum in Niğde has its origins in 1939 when operations began in the Akmedrese. During the Second World War the madrasa was used as a storage facility for the Istanbul Museum of Archaeology. After restoration Niğde Museum was established in 1957; it was opened to visitors and began its own displays and exhibitions.

ünik eserlerin sergilenme ihtiyacı ve çağdaş bir anlayışla yaşayan müze tarzında yapılması gereken sergileme müzedeki, onarım ve teşhir-tanzim çalışmalarının tamamlanmasından sonra, 20 Kasım 2001 tarihinde, yeniden hizmete sunulmuştur.

Yapılan son teşhir-tanzimi ile bakanlığımızca “2003 YILINDA AVRUPA’DA YILIN MÜZESİ” ne aday gösterilmiş, Almanya ve Fransa’dan gelen komite üyeleri tarafından elemeyi geçmiş ancak ödül alamamıştır. Bu yılda ABD Dünya Kültür Mirasını Koruma Fonu müzemizi pilot müze seçmiş olup, proje dâhilinde tüm eserlerin dijital ortama aktarılarak yeniden yapılandırılması amaçlanmaktadır. Bu uygulama Türkiye müzelerinde ileriye dönük çalışmalara örnek teşkil edecektir.

Niğde Müzesi’nde, Orta Anadolu arkeolojisinin kronolojik düzenle sunulduğu 6 teşhir salonu bulunmaktadır. Eserlerin büyük bir çoğunluğu bölgede yapılmakta olan kazılardan elde edilen buluntulardan oluşturmaktadır.

The museum was moved to a new building in 1977 and its first exhibition there opened on the 20th November 1982. This continued until the 16th November 1999. Realising there was a need to display the many and unique objects found in ongoing excavations in a contemporary and sympathetic way the museum underwent an overhaul. On completion of these works the museum opened to the public again on the 20th November 2001.

The latest exhibition was entered by the Ministry as a candidate for “European Museum of the Year 2003”. And although it was short listed by the committee that came from Germany and France it did not win an award. This year it has been selected as a pilot case by the US World Culture Heritage Protection Fund, one of the aims of the project is to re-render all the artefacts in a digital format. This process is an example of how Turkish museums are progressing.

In the Niğde Museum can be found 6 salons that present the archaeology of Central Anatolia chronologically. The vast majority of the artefacts on display are from ongoing excavations in the region.

Köşk Höyük

Köşk Mound

I. SALON:

Bölgede, Neolitik çağa tarihlenen Pınarbaşı Höyük, Köşk Höyük, Tepecik Höyüğü ve Kaletpe Obsidiyen Atölyesi kazılarında bulunan Obsidiyen aletler ile Neolitik ve Kalkolitik çağın önemli merkezi durumundaki Köşk Höyük kazılarında ele geçirilen ünik eserler, mezar buluntuları, tanrı ve tanrıça heykelcikleri, antropomorfik vazo ile M.Ö. 4883 yılına tarihlenen “Köşk Höyük Kalkolitik Ev”inin birer kurgusu teşhir edilmektedir. Bu nedenle de salon, “Köşk Höyük Salonu” olarak adlandırılır.

II. SALON:

I. büyük vitrinde, Eski Tunç çağına (M.Ö. III. Bin yıl) tarihlenen Çamardı ilçesi, Celaller köyü, Göltepe Höyüğü kazılarında ele geçen madencilere ait buluntularla, höyüğün karşısında yer alan Kestel antik kalya maden ocağındaki galeri girişinin kurgusu teşhir edilmektedir. Yine, Acemhöyük kazıları ile Ulukışla, Darboğaz kasabasından getirilen eserler de bu vitrindedir. İkinci büyük vitrinde ise; Asur Ticaret Kolonileri çağıının önemli merkezi olan Acemhöyük (Puruşanda) kazısında açığa çıkarılan saray buluntuları sergilenmektedir.

I. SALON: Mounted next to one another are Obsidian tools found at the excavations in the region at Pınarbaşı Mound, Köşk Mound, Tepecik Mound and the Kaletpe Obsidian Workshop from the Neolithic Period. Also from the significant central site at Köşk Mound; unique artefacts, tomb remains, statues of gods and goddesses, anthropomorphic vases from the “Köşk Mound Chalcolithic House” dated to 4883 B.C. For this reason the salon is known as the “Köşk Mound Salon”.

II. SALON: In the first large display cabinet at the entrance to the gallery are mounted items used in metalwork found at the excavation at Göltepe Mound (in Celaller Village in the Çamardı District) and from the ancient tin mine located opposite at Kestel dating from the Early Bronze Age (the third millennium B.C.). Also in this display cabinet are artefacts brought from the excavations at Acem Mound and Darboğaz town in Ulukışla. In the second large display cabinet are palace findings that emerged from the important Assyrian Trade Colonies Period site at Acem Mound (Puruşanda).

III. SALON: The “Late Hittite-Phrygian Salon” (First Millennium B.C.). Here are displayed storm and fertility god stellas, books written in Hittite hieroglyphics, findings from the Kaynarca Tumulus, Phrygian period ceramics and the “Göllüdağ

Neolitik dönem 6.000 sonu
Köşkhöyük

Neolithic period: 6.000 B.C
Köşk Mound

III. SALON:

“Geç Hitit- Frig Salonu” (M.Ö. I.Bin yıl) Hitit İmparatorluğu’nun yıkılmasından sonra, Anadolu’da ortaya çıkan Geç Hitit şehir devletlerinden Nahita ve Tuvanuva Krallıkları’na ait fırtına ve bereket tanrısı stelleri, Hitit hiyeroglifiyle yazılmış kitabeler, Kaynarca Tümülüsü buluntuları, Frig dönemi seramikleri ve “Göllüdağ Aslanı” sergilenmektedir.

IV. SALON:

Helenistik, Roma ve Bizans Dönemi buluntularına ayrılmıştır. Salonun bir bölümünde, il sınırları dâhilinde olan Tepebağları, Porsuk Höyük ve Acemhöyük kazılarında ele geçirilen buluntular ile satın alım ve zor alım yoluyla kazanılan pişmiş toprak ve cam eserler, mühür basıkları, Roma dönemi heykelticikleri ve Bizans dönemi eserleri yer almaktadır. Salonun diğer bölümünde ise, Tyana’da açığa çıkarılan ve M.S. II. yy. Roma İmparatorluk dönemine tarihlenen heykeltıraşlık ürünleri ile mezar stelleri sergilenmektedir.

Niğde Steli: Hitit Fırtına Tanrısı Teşup M.Ö 8.yy

Niğde Stele: Hittite Strom God Teshup C.A 8.th

Lion”. These all originate from the kingdoms of Nahita and Tuvanuva belonging to the Late Hittite states that sprung up in Anatolia after the collapse of the Hittite Empire.

IV. SALON: *Dedicated to remains from the Hellenistic, Roman and Byzantine Period. In one section of the Salon are to be found: remains from Tepebağları, Porsuk Mound and Acemhöyük, all within the provincial boundary and purchased or acquired on the way fired earth and glass artefacts, seals, Roman statues and Byzantine artefacts. In the other section are displayed statue-making implements and tomb stellae unearthed at Tyana and belonging to the Period of the Roman Empire in the 2nd Century A.D.*

V. SALON: *Coins and Mummies are on display.*

Coin Section: *The production of coins and general information is given on 2 panels. In 6 large wall-mounted display-cabinets are displayed in chronological order: Greek, Hellenistic, Roman, Byzantine and Islamic-Ottoman coins along with Seljuk silver treasures and treasures from Tepebağları that was part of the Cappadocian Kingdom.*

Mummy Section: *On display are the “Nun Mummy” (11th C. A. D.) found*

V. SALON:

Sikke ve mumyalar teşhir edilmektedir.

Sikke Bölümü: Sikke basım tekniği ve genel tanımlar, iki pano halinde tanıtılmış, 6 büyük duvar vitrini içerisine, kronolojik sırayla Grek, Helenistik, Roma, Bizans ve İslami-Osmanlı dönemi sikkele-ri ile Selçuklular’dan kalma gümüş define ile Kapa-dokya Krallığı’na ait Tepebağları defnesi yer alır.

Mumya Bölümü: Aksaray İhlara Vadisi’nde bulu-nan “Rahibe Mumyası” (X.yy.) ile Çanlı Kilise’den çıkarılan 4 adet bebek mumyası (XIII. yy.) sergilen-mektedir.

VI. SALON:

“Etnoğrafik Eserler Salonu”: Bölgenin kaybolmaya yüz tutmuş etnoğrafik kültürünün tanıtıldığı sa-londa silahlar, el yazmaları, yazı takımları, aydın-latma araçları, halılar, kilimler, âlemler, takılar ve İlhanlı döneminden kalma eserlerin yanında Kaçar Türkleri’ne ait bir sini teşhir edilmektedir. Salonda bir de şark köşesi oluşturulmuştur.

in the İhlara Valley at Aksaray and the four baby mum-mies (14th C. A.D.) that were removed from the Çanlı (Bell) Church.

VI. SALON: The “Ethnographical Artefacts Salon”. Ethnographic cultural items, from the region recovered from the ground, are introduced in this salon, includ-ing: weapons, hand-printed cloth, writing sets, lamps and lights, carpets and rugs, banners, jewellery and alongside remains of the İlhani period, a tray belonging to Kachar Turks. There is also an oriental corner.

Sungurbey camii pencere kanadı

The Sungurbey Mosque window limb

Etnografya salonu: 'Gerdanlık'

Ethnography salon: 'necklace'

VI. Salon

VI. Salon

NİĞDE KALESİ

Niğde Kalesi, bir höyük olan Alaaddin Tepesi'nin kuzey kısmı üzerine inşa edilmiştir. İnşa kitabesi olmadığı için yapım tarihini kesin olarak bilemiyoruz. Muhtemelen IX. yüzyılda Bizanslılar zamanında inşaa edilmiştir. Esas şeklini ise Anadolu Selçuklu hükümdarları II. Kılıçarslan (1155–1192), II. Rüknettin Süleyman Şah (1196–1204) ve I. Alâeddin Keykubat (1220–1237) dönemlerinde almıştır. Yapı, iç kale ile onu çevreleyen ve konut alanlarını kuşatan kalın bir surla dış kaleden oluşmaktadır. İç kale ve surlar, şehrin doğu tarafında yer alan ve fazla yüksek olmayan, kuzey-güney doğrultusunda uzanan tepenin üzerine inşa edilmiştir. Bu tepeye daha sonra üzerinde bulunan Alâeddin Camii'nden dolayı "Alâeddin Tepesi" adı verilmiştir. Kale bugün fonksiyonunu kaybetmiş olup; burada iç kale, Alâeddin Camii (1223) Hatıroğlu Çeşmesi (1267–68) ve Rahmaniye Camii (1747) ile Alâeddin Tepesi bulunmaktadır. Kalenin eteklerine sonradan ev ve dükkânlar yapılmıştır.

Cumhuriyet döneminde hapisane olarak kullanılan kalede günümüzde hazırlanan proje onayından sonra, rölöve, restitüsyon, restorasyon ve Çevre Düzenlemesi Projeleri'nin uygulanması tamamlanmıştır.

Niğde Kalesi
The Niğde Castle

THE NİĞDE CASTLE

Niğde Castle was built on the northern part of the mound known as Alaaddin Peak. Because there is no inscription we cannot be sure of the date of construction. Most probably it was built in the 10th C. A.D. in Byzantine times. It attained its principle form during the reigns of Kılıçarslan II (1155–1192), Rüknettin Süleyman Şah II (1196–1204) and Alâeddin Keykubat I (1220–1237) in the Anatolian Seljuk age. The inner castle and the residences that surround it are encompassed by a large rampart wall that constitutes the outer castle. The inner castle and ramparts were built on the peak in the not-too-high east of the city in a north-south alignment. It is because later the Alâeddin Mosque was built on this peak that the hill became known as "Alâeddin Peak". Although it no longer functions as a fort in the inner castle there can still be found here: the Alâeddin Mosque (1223), the Hatıroğlu Fountain (1267–68) and the Rahmaniye Mosque (1747) alongside the Alâeddin Peak. In later times houses and shops were built below the castle.

In the Republic the castle has been used as a prison and, after the modern day project was approved, it has been completely overhauled, restored and landscaped.

NIĞDE KALESİ *THE NIĞDE CASTLE*

SAAT KULESİ

Niğde'de iç kalenin güneybatı köşesindeki burcun yarısı yıkılıp içi doldurularak, üstüne Saat Kulesi (1901-2) yapılmıştır. Dıştan minare görünümünde olan saat kulesi, dört bölümden oluşur. Kaide ve gövde ongen planlıdır. Saat kulesi yapma geleneği Avrupa'da XIV. yy.da başlamasına rağmen, Osmanlı topraklarında XVIII. yy' da görülmeye başlar. Anadolu'da ilk örneklerine XIX. yy. başında görülür. Sultan Abdülhamit'in tahta çıkışının 25.yılında (1901-2) valilere gönderilen fermanla Anadolu'da saat kulesi yapma geleneği hızlanır. Zamanın mimari üslubunu yansıtan saat kulelerinden yalnızca elli (50) tane günümüze gelmiştir. Şehir ve kasabaları süsleyen birer anıt olan saat kuleleri, kentin en yüksek yerine ya da her yerden görülen alanlara yapılmıştır.

Gelenek ve görenekler toplumda bireylerin birleştirici ruhudur. Geleneksel El Sanatları ise bu ruha ayrı bir zenginlik katmaktadır.

Niğde Kalesi'nin kapalı mekanlarındaki Geleneksel Yaşam Sergileri, yerli ve yasanıcı ziyaretçiler tarafından ücretsiz olarak gezilebilmektedir.

Geleneksel el sanatlarından Çancılık.

Bells maker: A traditional hand made art.

THE CLOCK TOWER

The Clock Tower (1901-2) was erected on the tower at the southwest corner tower of the inner castle by half knocking down the tower there and then filling it. There are four sections to the clock tower that outwardly resembles a Minaret. The base and trunk are of a ten-sided design. Although the tradition of building clock towers dates back

to the 15th C. A.D. in Europe they did not start to appear in Ottoman lands until the 19th C. A.D. The first examples in Anatolia are from the early 20th C. A.D. The edict of Sultan Abdülhamit to provincial governors on the 25th year of his accession (1901-2) accelerated the tradition. There are only fifty (50) clock towers that reflect the architectural style of that time to have survived to this day. Clock towers, being one of the monuments that most embellish towns, were built in the highest part of the city or where they were most visible.

The Traditional Life Exhibitions in the closed spaces of Niğde Castle can be looked round by indigenious and foreign tourists by without any payment.

GÜMÜŞLER MANASTIRI *GÜMÜŞLER MONASTERY*

GÜMÜŞLER MANASTIRI

Manastırın yer aldığı Gümüşler kasabasının Orta çağdaki adı ve tarihi hakkında dönem kaynağı bulunmamaktadır. Büyük bir kaya kilisenin içine oyulan manastır Kapadokya bölgesindeki günümüze iyi korunarak gelmiş ve en büyük manastırlardan birisidir.

Kapadokya'da kayaya oyulmuş pek çok manastır bulunmaktadır ve bazı bilim adamları bunları yemekhaneli (trapezalı) ve açık avlulu olmak üzere iki grupta ele almaktadırlar. Gümüşler Manastırı ikinci grup dâhilindedir. Manastırın en önemli yapısı, kompleksin kuzeyinde yer alan kilisedir. Dört serbest destekli kapalı Yunan haçı planlı kilisenin kuzey haç kolunun kuzeyinde iki mezar nişi, naosun batısında beşik tonoz örtülü iki giriş mekânı bulunmaktadır. Manastır da yer alan diğer mekânların pek çoğunun işlevi bilinmemektedir.

Manastırın dış kısmından
bir görüntü

*A view from outside of the
monastery*

Kilisenin duvar resimlerinde en az üç farklı ustanın çalıştığı düşünülmektedir. Ana apsisteki üç şerit halindeki resimlerin en üstündeki tahtta İsa, sağında iki melek, İncil yazarlarının sembolleri ile Desis sahnesinde yer alan Meryem ve havariler, en alttaki şeritte ise Kayserili Büyük Basileios, Nysa'lı Gregorios, Nazians'lı Gregorios gibi kilise babalarının resimleri yer almaktadır.

Kuzey haç kolundaki Meryem'e Müjde, İsa'nın doğumu ve Tapınağa Takdimi sahneleri ile Vaftizci Yah-

GÜMÜŞLER MONASTERY

The monastery is located in Gümüşler town, an important historical source with relation to the middle ages. The monastery is carved out of a large rock church and is one of the best preserved and largest of its kind in the Cappadocia region.

There are quite a few monasteries hewn out of the rock in Cappadocia and some scholars split these into 2 types; those with dining halls and those with open courtyards. The Gümüşler Monastery is part of the second group. The most important part of the monastery complex is the church to its north. The church comprises of four free standing closed aisles based on a Greek cross plan; in the northern aisle of the cross there is a niche with two tombs. To the west there are 2 entrances covered with a cradle vault. The function of many of the other spaces in the monastery is not known.

It is assumed that at least 3 different Masters worked on the paintings found on the walls of the church. In the main apse there are three bands of painting; the highest shows Christ Enthroned, with two angels to his right, the symbols of the Gospel writers and the moment of Desis with Mary and the disciples. The lowest series shows fathers of the church, Basil the Great of Kayseri, Gregory of Nysa, Gregory of Nazians and the like.

In the north aisle of the cross are representations of The Annunciation, The Nativity and The Presentation at the Temple with the figures of John the Baptist and St. Stephen which must have been painted by the hand of a second artist. On the inside of the narthex to the south of the entrance door are representations of Mary and baby Jesus and on each side of them the archangels Gabriel and Michael which belong to the hand of

Meryem ve çocuk İsa

Mary and baby Jesus

Manastırın avlusu

Court of the monastery

ya ve Aziz Stephanos figürleri ikinci bir sanatçının elinden çıkmış olmalıdır. İç narteksten naosa giriş kapısının güneyindeki Meryem ve çocuk İsa ile iki yanlarındaki baş melekler Gabriel ve Mikael figürleri üçüncü sanatçıya aittir. Narteksin üstündeki bir odanın duvarlarında Kapadokya'da örneği görülmeyen, av sahneleri, çeşitli hayvanlardan oluşan bir kompozisyon dikkat çekmektedir. Kapadokya'daki pek çok kilisede olduğu gibi, Gümüşler Manastırında da duvar resimlerinin ikonografik ve üslup özelliklerine göre tarihlendirme yapılabilir. Kilisedeki resimlerin bu özellikleri ve karşılaştırmalı değerlendirmeler yöntemi ile 11./12. yy.lara tarihlendirmek mümkündür.

third artist. On the walls of a room above the narthex is an example of something not seen anywhere else in Cappadocia: hunting scenes. There is an interesting composition of a variety of animals. The special style and iconography of the paintings on the walls of the Gümüşler Monastery is the same as that can be seen in many churches in Cappadocia. It is possible to date the paintings in the church to the 12th and 13th C. A.D. by comparing and evaluating them by these traits.

Manastırın dış kısmından bir görüntü

A view from outside of the monastery

TYANA SU KEMERLERİ *TYANA REMAINS*

Roma Havuzu

Roman Pool

TYANA ÖREN YERİ

Antik Tyana ören yeri, Bor ilçesi, Kemerhisar kasabasındadır. Ören yeri, Kemerhisar kasabasının büyük bir bölümünün altında kalmıştır. Kasabanın muhtelif yerlerinde çeşitli durumlarda bulunan önemli heykeltıraşlık eserler ve ören yerinde yapılan bilimsel kazılar neticesinde çıkan eserler ve mimari parçalar Niğde Müzesi'nde sergilenmektedir. Bahçeli kasabasında bulunan ve Roma havuzu adıyla adlandırılan antik havuza hayat veren kaynak suyunun Roma devrinde yapılan kemerlerle taşınmasına yönelik oluşturulan kemerlerden dolayı kasaba Kemerhisar adını almıştır. Roma havuzundan itibaren Kemerhisar kasabası içlerine kadar ki bölümde kemerler toprak altındadır. Kalan bölümdeki ve kazı alanına kadar olan kemerler ise toprak üzerindedir. Halen büyük bir bölümü ayakta bulunan su kemerleriyle Roma havuzundan şehre su taşınmaktaydı. Su kemerleri M.S. II-III. yy'lara aittir. Tyana

TYANA REMAINS

The Ancient Remains of Tyana are in the small town of Kemerhisar in the Bor district. The remains sit beneath a large area of Kemerhisar town. Important sculpting tools have been found in different states in various parts of the town and the artefacts and architectural pieces that have emerged from the systematic excavation of the site are on display in the Niğde Museum. Because of the ancient pool known as the Roman pool found in Bahçeli town and the life giving waters of the aqueducts constructed in the Roman period the town was named Kemerhisar (literally Aqueduct-Fort). In the section starting from the Roman pool as far as the inner parts of Kemerhisar the aqueducts are buried. The remaining sections and those that have been excavated thus far are above ground level. To this day a large section of aqueducts still standing carry water from the Roman ool to the city. The aqueducts date from the 2nd and 3rd C. A.D. Tyana Remains has

Ören yeri I. II. ve III. Dereceli arkeolojik sit alanı olarak koruma altına alınmıştır.

Tarih öncesinden Hititler'in yıkılışına değin pek çok uygarlığa mekân olan Kemerhisar (Tyana), Hititler döneminde Tuwanuwa, Roma'da ise Tyana olarak tanınıyor. Tuwanuwa Geç Hitit döneminin başkentidir. Ünlü kral Warpalawa İ.Ö. 738-715 yıllarında bu kentte hüküm sürmüştür.

M.Ö.30-M.S. 395 yıllarını kapsayan Roma döneminde, Kemerhisar (Tyana) yoğun yapılaşma ile tarihinin en önemli evresini yaşadı. Antik kent saraylarla, tapınaklarla, su kemerleriyle ve yerleşim birimleriyle büyük bir kent konumuna geldi. Tyana'nın en parlak dönemi hiç kuşkusuz Roma çağıdır. Bu dönemde iki kez Güney Kapadokya Krallığı'nın başkentliğini yapmıştır.

Antik Tyana kentinde 2000 yılından beri bir İtalyan ekip tarafından bilimsel kazılar sürdürülmektedir.

been graded into 1st 2nd and 3rd class archaeological sites and duly protected.

Up to the collapse of the Pre-Historic Hittites Kemerhisar (Tyana), was the home of many cultures. In the Hittite Period it was known as Tuwanuwa, and in the Roman Age as Tyana.

In the Roman period covering the years 30 B.C. to 395 A.D. Kemerhisar (Tyana) went through a period of rapid growth and lived its most important phase. It came to be a large city with palaces, temples, aqueducts and homes. With any doubt the brightest period in Tyana's history is the Roman Age. At this period it was twice designated as the capital of the Southern Cappadocian Kingdom.

Since the year 2000 an Italian team have been in charge of the systematic excavation of Ancient Tyana.

Su Kemerleri
Aqueducts

KÖŞK HÖYÜK

Niğde ili, Bahçeli beldesinde Roma havuzunun doğusundaki kayalık yamaç üzerinde yer alan Köşk Höyük'te, 1981 yılından beri Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-coğrafya Fakültesi Arkeoloji Bölümü ve Niğde Müzesi arkeologları tarafından sürdürülen kazılar, Bor ovasının en eski tarım ve hayvancılıkla uğraşan toplumunun (M.Ö.6050-4911) bu alana yerleştiğini görüyoruz. Beş tabaka halindeki yerleşimin ilk dört tabakası Geç Neolitik, en geç tabakası ise Erken Kalkolitik devre aittir. Neolitik dönemde gereksinime göre genişletilen çok odalı küçük mekânlardan oluşan mimari mevcuttur. Kalkolitik dönemde ise sokakların üstüne sıralanan bitişik düzendeki konutlar belli bir plana göre inşa edilmiştir. Bu dönem insanları ölümlerini konutların tabanına gömdükleri anlaşılmaktadır. Köşk Höyük'te ölü gömme âdeti açısından önemi; çoğu yetişkin ve bazı çocuklara uygulanan başın gövdeden ayrılarak yüzün kille sıvanıp, yüz organlarının belirtilmesi ve aşı boyası ile boyanarak onlara canlılık kazandırılmasıdır. Bu uygulama ya Filistin, İsrail, Ürdün ve güney Suriye'de M.Ö. 10.000-8000 arasında görülmektedir.

Bor ovasında en eski yerleşim bu alanda görülmüştür. (M.Ö. 6050 / 4911)

The oldest civilization was here at BOR plain (10,000 to 8,000 B.C.)

KÖŞK MOUND

The Köşk Mound, which is located on the rocky slope to the east of the Roman pool in the town Bahçeli in Niğde Province, shows us that the oldest community (6050-4911 B.C.) involved in agriculture and animal husbandry on the Bor plain settled here. The ongoing excavations are being conducted by the Archaeology Department of the Language and Histo-Geographic Faculty of Ankara University and archaeologists from Niğde Museum since 1982. There are five layers of settlement of which the first four layers belong to the Late Neolithic Period and the latest layer belongs to the Early Chalcolithic Period. Considering what was necessary in the Neolithic Period there exists here architecture of spacious many roomed small residences. In the Chalcolithic Period the dwellings were built according to a clear plan being arranged next to one another on adjacent streets. It appears that in this period that the dead were buried under the floors of the dwellings. Of particular importance is the custom of burying the dead at Köşk Mound; many of the adults and some of the children had their heads separated from the body of which the faces were then plastered with clay and the facial features picked out in red paint giving them a striking appearance. This practise is also evident between the years 10,000 to 8,000 B.C. in Palestine, Israel and the south of Syria.

AK MEDRESE *THE AK MADRASA*

AK MEDRESE

Taç kapısı üzerindeki inşa kitabesine göre, 812 H./1409-10 yılında yapılmıştır. Yaptıran Karamanoğlu hükümdarı Alâeddin Ali Bey'in oğlu Ali Bey'dir. Saruhan mahallesinde bulunan medresenin taç kapısı tamamen beyaz mermerden yapıldığı için "Ak Medrese" adı verilmiştir. Bazı onarımlar gören medrese günümüzde orijinallliğini muhafaza etmektedir. Yapı, açık avlulu ve iki katlı medreseler grubuna girer. Alt iki kat eyvanlı bir şemaya sahipken, üst katta ise iki kat yüksekliğinde tutulan ana eyvan ile beraber dört eyvanlı bir düzenleme görülür. Medresenin plan şeması son derece simetrik olup, plan düzenlemesi bakımından Türk medrese mimarisinde tek örnektir. Yapı kuzey-güney doğrultusundadır. Medresenin inşasında tamamen yöreye mahsus sarımtırak renkte trakit taşı kullanılmıştır. Yapıda sade taş bezeme görülür. Süsleme yoğunluğu taç kapıdadır. Bezemeler alçak ve yüksek kabartma tekniğindedir.

Yapıda sadece taş bezeme görülür.

The only ornamentation to be observed is of stone.

1939-1950 yılları arasında II. Dünya savaşı tehlikesine karşı İstanbul Arkeoloji Müzesi'nin deposu olarak kullanılmıştır. 1950-57 yılları arasında ise Niğde Müzesi deposu, 1957-70 yılları arasında Niğde Müze Müdürlüğü şeklinde hizmet vermiştir. Günümüzde Kayseri Vakıflar Bölge Müdürlüğü bünyesindedir.

THE AK MADRASA

According to the inscription above the crown door it was built in the years 1409-10 (812 in the Islamic Calendar). It was commissioned by Ali Bey who was the son of the sovereign of the Karamanoğlu, Alâeddin Ali Bey. The madrasa, located in the Saruhan quarter was given the name "Ak Medrese" (meaning white or pure madrasa) because the crown gate was built completely of white marble. Because of several restorations the madrasa is preserved today in its original splendour. The building has an open courtyard and two madrasa each with two floors. While the lower two floors own a design based on the eyvan (open three-walled antechamber) the two floors that rise above them exhibit a continuation of the main eyvan along with a four eyvan extension. It is a unique example in Turkish madrasa design in terms of its perfect symmetry. The building is set out on a north-south axis. In the construction of the whole madrasa only local stone of a yellowish colour was purposely employed. The only ornamentation to be observed is of stone. Much of the decoration is on the crown entrance. This decoration is done with plaster and high-relief techniques.

Because of the dangers presented by the Second World War it was used between the years 1939-1950 as a store for the Istanbul Archeological Museum. From 1950 to 1957 it was a store for the Niğde Museum, and from 1957 to 1970 it was open under the Directorate of the Niğde Museum. Today it is part of Directorate General of Foundations Kayseri.

SARI HAN

Bor Caddesi'ndedir. İnşa kitabesine göre, Zilhicce 758 H./Kasım 1357 M. tarihinde yapılmıştır. Hanı yaptıran ise Ahmet Fakih'in oğlu Hacı Muhammed'dir. Orijinal durumu büyük ölçüde koruyarak günümüze gülen hanın mülkiyeti Vakıflar Müdürlüğü'nün olup, 1994'de özel şahıslara lokanta olarak kiralanmıştır. Han, tek katlı ve tek sahınlı olarak planlanmış ve ön mekânı yoktur. Kuzey-güney doğrultusunda yerleştirilen yapı, dıştan 9.95x21.95 m ölçülerindedir. Han, yolcuların ve hayvanların kalması amacıyla tek bölümlü yapılmıştır. İnşasında sarımsaktrak yonu trakit taşı kullanılmıştır. Boyuna dikdörtgen planlı hana, güney cephe ortasından 2.07x2.55 m boyutlarında basık kemerli ve söveli kapıdan girilir. Tek sahından oluşan iç mekân, boydan boya sivri beşik tonoz ile kapatılmıştır. Kuzey duvarının üst kısmında açılan bir küçük pencereyle iç mekân aydınlatılması sağlanmıştır.

SARI HAN

Located on Bor street. According to the inscription it was built in November 1357 A.D. (Islamic Calendar: the month of Zilhicce, 758). The Han was built by Hacı Muhammed, the son of Ahmet Fakih. The han, which has survived in large measure in its original state, is in the hands of the Vakıflar Directorate, who, in 1994, leased it as a special category restaurant. The han was designed as a single storey building with a single room and no front porch. The building is set out from north to south and has external dimensions of 9.95x21.95 m. Built in order to accommodate travellers and animals the han has only one section. A yellowish thra-cyte stone is employed in the construction. Cross-sectionally rectangular, the middle of the south side is 2.07x2.55 m. Because of the dimensions entry is by a low arched door. The whole of the inside is one space, covered end to end by a pointed cradle vault. The interior is lit by a window that opens on the upper part of the north wall.

Kasım 1357 tarihinde Ahmet Fakih oğlu Hacı Muhammed tarafından yapılmıştır.

The Han was built by Hacı Muhammed, the son of Ahmet Fakih in November 1357.

SOKULLU MEHMET PAŞA BEDESTENİ

Kalenin güneybatı tarafında ve Sungur Bey Camii'nin kuzeyinde yer alır. Osmanlı Sadrazamlarından Sokullu Mehmet Paşa tarafından yaptırılmıştır. Bedestenin inşa kitabesi yoktur. Fakat Sokullu Mehmet Paşa'nın Evahiri Zilhicce 981H./1574 M. yılı nisan ayı sonlarına ait vakfiyesinde; Karaman vilayetinin Niğde sancağına bağlı Bor'da altına bedesten, üstüne cami ve yanına mektep ile Niğde'de bedesten yaptırdığı belirtilmektedir. Vakfiyeye göre bedestenin 1574 yılında inşa edildiği ortak görüşü vardır. Fonksiyonunu yitiren yapı çeşitli onarımlardan geçmiştir. Bedesten arasta şeklinde inşa edilmiştir. Bu sınıfa girenlerin en uzunudur. Dıştan yaklaşık 14.70x76.50 m ölçülerindedir. Türk bedesten mimarisinin en önemlilerindendir. Yapı inşasında; sarımtırak renkte ince yönü trakit taşı kullanılmış ve itinalı işçilik görülür. Örtü sistemi üstten sıkıştırılmış toprak tabaka iledir. Doğubatı doğrultudadır. Yapı oldukça sade inşa edilmiştir. Bedestenin içi; kuzey-güney doğrultusunda uzanan ortalama 6.60x7.20 m boyutlarındaki beşik tonozlu sokağın iki tarafına karşılıklı yerleştirilen ve doğudan sokağa açılan toplam (48) dükkan

ile doğu kapısına geçişi sağlayan mekanlardan oluşur. Bedestene kuzey, güney ve doğu cephenin ortasına yerleştirilen üç kapıdan girilmektedir.

2006 Yılında bedesten Vakıflar genel Müdürlüğü tarafından restore edilmiş, üst örtü kurşun kaplama ile kapatılmıştır.

SOKULLU MEHMET PAŞA VAULTED BAZAAR

Located to the southwest of the castle and to the north of the Sungur Bey Mosque. It was built on the instruction of Sokullu Mehmet Paşa, a Grand Vizier of the Ottoman Empire. The bedesten (vaulted bazaar) has no inscription. However, in the charitable donations of Mehmet Paşa for the end of April 1574 (Islamic Calendar: Evahiri Zilhicce 981 H) there is listed as being a place with a vaulted bazaar below, a mosque above with a school to the side in Bor, part of the Sanjak of Niğde in the Province of Karaman. This clarifies that the Niğde Bedesten was built by him. Therefore according to the charity register the building was already in existence in 1574. The building, which has not retained its original function, has undergone various modifications. The Bedesten is built to the same plan as an Arasta (complex of trade shops). It is one of the longest of its type. The external dimensions are approximately 14.70x76.50 m. It is the most important example of a bedesten in Turkish architecture. In the construction a yellow coloured thin cut thracyste stone has been used and the level of craftsmanship is exemplary. On top of the roof a layer of condensed earth was added. It runs on an east to west axis. The building is rather plain. In the inside there are a total of 48 shops arranged on both sides of the streets with approximate dimensions of 6.60x7.20 m running north-south under a cradle-vaulted roof and rooms that lead to the east door. There are three entrances to the bedesten, at the centre of the north, south and east sides.

In 2006 the bedesten was restored by the Vakıflar General Directorate and the roof was sealed with lead.

Sokullu Mehmet Paşa
Bedesteni ve
Sungurbey Camii

*Sokullu Mehmet Paşa
Vaulted Bazaar and
Sungurbey Mosque*

ULUKIŞLA ÖKÜZ MEHMET PAŞA KÜLLİYESİ

ULUKIŞLA ÖKÜZ MEHMET PAŞA COMPLEX

ULUKIŞLA ÖKÜZ MEHMET PAŞA KÜLLİYESİ

Şehirlerin oluşup gelişmesinde ve kimliğini oluşturmada genel ve kendine özgü mimari özelliği ile bütünlük arz etmesi, bir bakıma o şehrin çehresi olması bakımından önemlidir. Osmanlı şehircilik anlayışında sosyal ve dini içerikli binaların önemi ve konumu oldukça fazla idi. Külliye geleneği de verilen bu değer en somut göstergesi ve en önemli parçasıdır. Kısaca tanımlamak gerekirse Külliye; oluşum gayesi halka açık ve halka hizmet veren yapı topluluğudur. İçerisinde dini ve sosyal içerikli değişik binaları barındırır. Cami ekseninde Medrese, Darüşşifa, Han, Hamam, Kervansaray, Çeşme, İmarat, Türbe, Kütüphane, Umumi Helâlar, Hazine, Arasta vb. yapılardır. Osmanlı Devleti'nde yapılan külliyelerin inşa amaçlarından biri ve bir bakıma en önemlisi devletin imar ve iskân politikasının bir gereğidir.

Külliye'nin yukarıdan görünümü

A top view of complex

ULUKIŞLA ÖKÜZ MEHMET PAŞA COMPLEX

The formation and development of cities and the formation of an overall sense of identity with its own particular architectural characteristics that present a sense of the whole is important with respect to the image of any particular city. An analysis of Ottoman town planning shows that much importance and status was given to buildings with social and religious functions. The tradition of külliye and the value accorded them is one of the most important pieces and tangible aspects of this. A short explanation, if necessary, of what a Külliye is: a complex of buildings brought into being with the aim of being open to the public and offering services to the public. Within were sheltered various buildings with religious and social functions. Around the mosque were buildings such as: Madrasa, Hospital, Inn, Turkish Bath, Caravanserai, Fountain, Soup Kitchen, Monumental Tomb, Library, Public Facilities, Private Cemetery and Trade Shops. One of the aims, and in one respect, the most important aim of the construction of külliye by the Ottoman state was to fulfil the state's need for a housing and development policy.

The main consideration in the building of the Ulukışla Öküz Mehmet Paşa Külliye was as a Post House. It is located on the highway from Ankara to Adana in what is known as the 'marketplace' of the centre of Ulukışla. The complex of buildings is known locally, variously, as Paşa Hanı, Kışla or Ulukışla Caravanserai. The name of the district today is derived from Caravanserai. Research shows that commercial travellers were right alongside what was used as the barracks of soldiers going on campaign. One of the indications that Öküz Mehmet Paşa, the man who the külliye built, was originally from Ulukışla is the very existence of the building. There are a good many accounts and appraisals of

Ulukışla Öküz Mehmet Paşa Külliyesi yapılış itibarı ile bir Menzil külliyesidir. Külliye, Ankara-Adana karayolu üzerinde bulunan Ulukışla merkezinde, “pazaryeri”nde yer alır. Yapı topluluğu halk arasında Paşa Hanı, Kışla, Ulukışla Kervansarayı olarak bilinir. İlçe bugün ki ismini de Kervansaray’dan almıştır. Bazı araştırmacılara göre külliye, kervan yolcularının yanı sıra sefere çıkan askerlerin kışlağı olarak ta kullanıldığı bildirilmektedir. Külliye-yi yaptıran Öküz Mehmet Paşa’nın aslen Ulukışla’lı olduğu da yapının oluşumunda etkilidir. Yapı ile ilgili çokça anlatım ve değerlendirme vardır. Türk Edebiyatının tanınmış şairlerinden Faruk Nafiz Çamlıbel’in “Han Duvarları” adlı şiirine bu külliye ilham kaynağı olmuştur. Bir diğeri de, 17.yy’da Osmanlı Devleti’nde başlayan gerileme ve sonrasında başta Celali isyanları ve doğuya yapılan seferler sonucunda, Öküz Mehmet Paşa’nın 1615 yılında çıktığı İran seferi sırasında bu yerde konaklama için kışlak olmadığını görünce, sefer sonrası bu külliye-yi yaptırdığıdır.

Külliye, kuzeyden güneye eğimli bir arazi üzerindedir. Külliye’nin odak yapısı; doğu-batı yönünde uzanan, yaklaşık dikdörtgen plana sahip arastadır. Arasta; dolaşımı sağlayan üstü örtülü bir sokaktır. Arastanın kuzey cephesi, hanın avlusuna bitişiktir. Kariye yakın dikdörtgen şekilli avlunun güney kenarında arasta; doğu ve batısında revaklar; kuzeyinde ise hücre ve eyvanlardan oluşan özel geceleme mekânları vardır.

Yapı topluluğu halk arasında Paşa Hanı, Kışla, Ulukışla Kervansarayı olarak bilinir.

The complex is known as “Paşa Hanı., Kışla, Ulukışla Caravanserai by populace.

the building. The inspiration for the poem called “Han Duvarları” (“Walls of the Inn”) by, a well known poet in Turkish Literature, Faruk Nafiz Çamlıbel, was this külliye. Having being in charge of the retreat that started in the 17th C. in the Ottoman State and in putting down the Jelali rebellion that came after, which resulted in campaigns to the east, Öküz Mehmet Paşa, having seen this place while using it as a barracks en route to the Iran Campaign of 1615, after the campaign came back here and had the külliye built

The külliye is built on land which slopes from north to south. The focal point of the complex, which from the east-west perspective has a roughly rectangular plan, is the arasta (trade shops). The arasta is a covered street that allows circulation. The northern side of the arasta is adjacent to the courtyard of the Inn. The courtyard, which is an almost square rectangle in shape, has the arasta at its southern edge, with arcades to the east and west; whilst to the north there were special sleeping quarters made of chambers and three-sided vaults.

CAMİİLER

ALÂEDDİN CAMİİ: Niğde sancak beyi Ziynettın Beşare tarafından 1223 yılında yaptırılmıştır. Kitabesine göre yapının mimarları, üstad Sıddık ve kardeşi Gazi'dir. Ayrıca inşa kitabesinde, Müsteniredin adı geçmektedir, bu şahsın caminin inşaatından sorumlu yapım yöneticisi olduğu anlaşılmaktadır. Bazı onarımlarla günümüze gelen cami, orijinal özelliğini büyük ölçüde korumakta ve işlevini devam ettirmektedir. Camii iki kapılıdır. Doğuya bakan kapı üzerinde yaz aylarında 09:30-11:00 saatleri arasında güneş ışıklarının bıraktığı gölge, kapının taş maharetli elleriyle işleyen ustanın "Taçlı Kadın Başı" nı ortaya çıkartmaktadır. Efsaneye göre usta, âşık olduğu ve hiç evlenemeyeceğini bildiği Niğde Sancak beyinin kızına duyduğu aşkı sonsuza dek yaşatmak için konuyu kapı süslemesindeki taşla resmetmiştir. Yapı, harim ile kuzeydoğu köşesine yerleştirilen tek şerefeli minarenden oluşmaktadır.

Bazı onarımlarla günümüze gelen camii, orijinal özelliğini büyük ölçüde korumakta ve işlevini devam ettirmektedir.

Having been restored several times the mosque nowadays is, to a large extent, preserved in its original state and continues to function as a mosque

MOSQUES

ALÂEDDİN MOSQUE: Commissioned by Ziynettın Beşare, lord of the sanjak of Niğde, in 1223. According to the inscription the architects of the building were Master craftsman Sıddık and his brother Gazi. The inscription also mentions the name Müstenireddin whom, it is surmised, was the administrator in charge of the construction of this individual mosque. Having been restored several times the mosque nowadays is, to a large extent, preserved in its original state

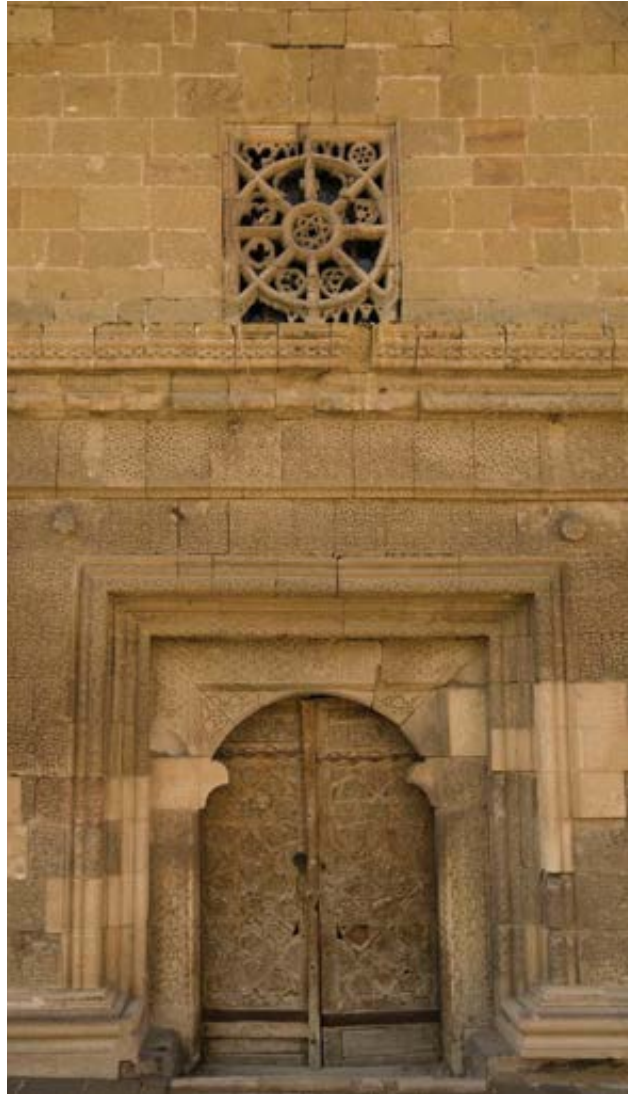
and continues to function as a mosque. It has two entrances. Above the eastern door can be discerned, in the summer months between 09.30 and 11.00 in the morning, a hand chiselled inscription in the door that reads "Head of the Crowned Lady". According to legend the craftsman responsible had fallen in love with the daughter of the lord of the Niğde Sanjak and knowing that he could never marry her declared his undying love by inscribing it decoratively in stone. The building is finished by a single-balconied minaret in its most secluded north-eastern corner.

CAMIİLER *MOSQUES*

SUNGURBEY CAMİİ: Camiinin inşa kitabesi yoktur. Ancak 1335 yılı civarında yapıldığı düşünülmektedir. İlhanlı döneminde Niğde Valisi olan Sungur Bey tarafından yaptırılmıştır. Camiinin mimarı bilinmemektedir. Fakat mimber ile muhtemelen kuzey taç kapısının ahşap kapı kanatlarını Hoca Ebubekir, daha sonraki döneme ait doğu taç kapısının ahşap kapı kanatlarını ise Hacı Muhammed isimli ustalar yapmıştır. Niğde kalesinin güneybatı yönündedir.

Sungur bey camii İlhanlı döneminde Niğde Valisi olan Sungur Bey tarafından yaptırılmıştır. (1335 yılı civarında)

It was probably commissioned by Sungur Bey who was Governor of Niğde in the İlhanlı period. (around 1335)

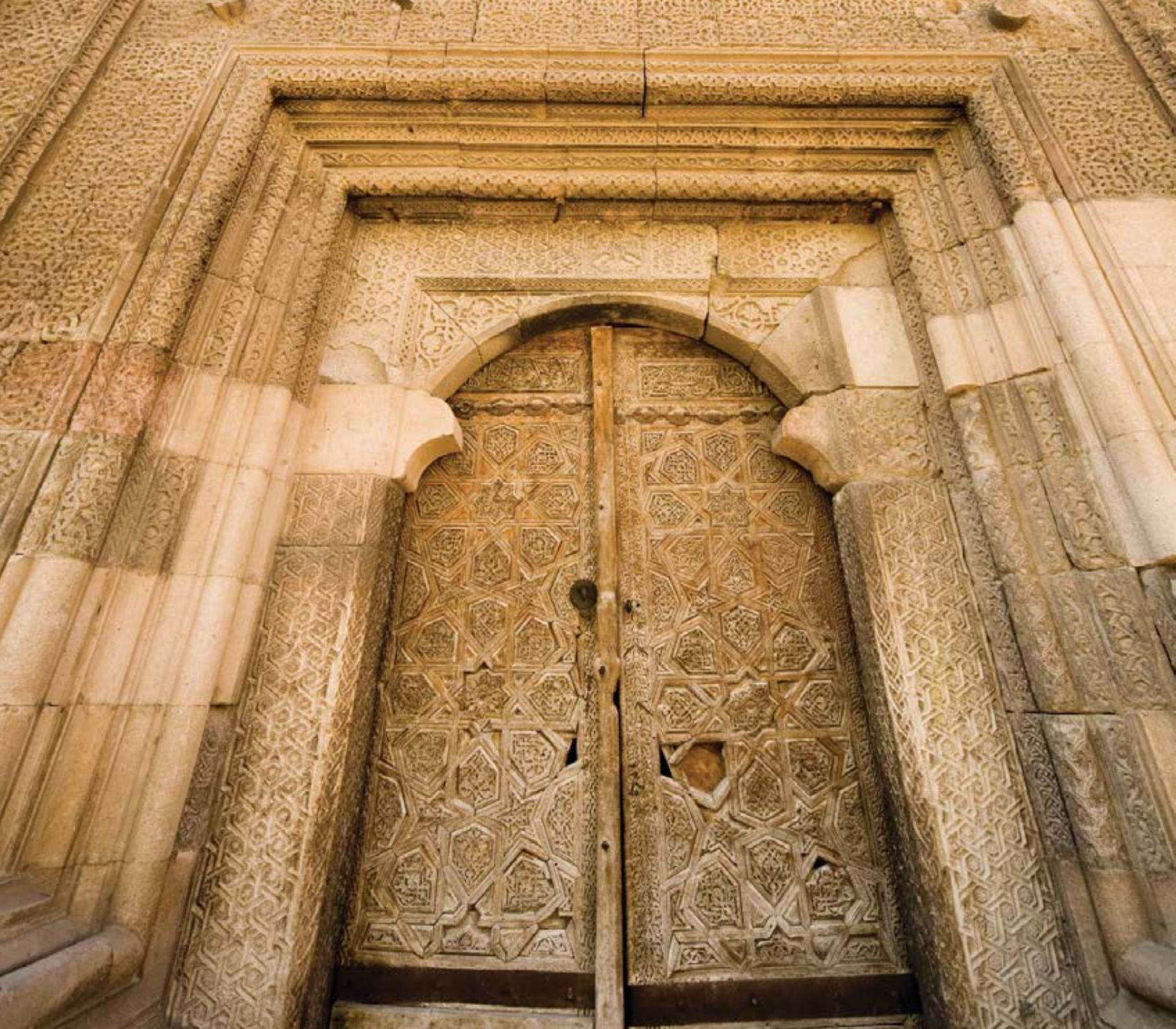
SUNGURBEY MOSQUE: *There is no inscription on the mosque. Nonetheless it is thought it was constructed in around 1335. It was probably commissioned by Sungur Bey who was Governor of Niğde in the İlhanlı period. The architect is not known. But the pulpit and probably the wooden panels of the door in the northern crown entrance were done by craftsmen with the names of Hoca Ebubekir, and, for the later wooden panels of the door in the eastern crown entrance, Hacı Muhammed. It is located to the southwest of Niğde's Castle.*

With the exception of the roof and the minarets the mosque, with a few renovations, has survived to our day pretty much in its original state and function. Above the main crown door entrance to the east can be found

Kapı Detayı

Detail of door

Doğu ve kuzey cephelerde birer taç kapıya yer verilmiştir. Ayrıca kuzey cephenin doğu köşesinde merdivenle çıkılan fevkani, "bey kapısı" vardır.

The east and northern faces have each been given a crown entrance. Also at the eastern corner of the north side there is a staircase leading up to an upper storey "Lord's Entrance".

Bazı onarımlarla günümüze gelen camii, örtü sistemi ve minareler haricinde orijinal özelliğini ve fonksiyonunu korumaktadır. Doğu taç kapısı asıl giriş açıklığı üzerinde 874 H./1469-70 M. tarihli vergi kitabesi bulunur. Muhtemelen bu tarihte cami tamir görmüş olabilir. Yapı barut mahzeni olarak kullanılırken, XVIII. yy. ortalarında mahallede çıkan yangın sonucu cami yanmış, örtü sistemi ve minareler de tamamen yıkılmıştır. Sonrasında tamir edilerek ahşap direkli ve düz toprak damlı cami şeklini almıştır. Yapı 1948 yılı civarı tekrar onarım görmüş doğu taç kapısındaki minarelerden biri yeniden yapılmıştır.

Cami, doğu-batı doğrultusunda meyilli bir arazi üzerine inşa edilmiş ve dıştan 28.45x37.10 m ölçülerindedir. Yapı, harim, doğu ve kuzey cephelerde

an inscription which mentions the date 1469-70 A.D. (Islamic Calendar: 874). Most probably the mosque underwent repairs at this date. The mosque burnt down as a result of a fire that started in the quarter, while the building was being used as a gun powder store in the middle of the 19th C. A.D. The roof and minarets were completely destroyed. During the renovation that took place afterwards the mosque acquired wooden columns and a flat roof made of earth. Around the year 1948 the building was again renovated and one of the minarets of the eastern crown door was re-built.

The exterior dimensions of the mosque are 28.45x37.10 m and it is built on land that slopes from east to west. The building consists of a crowned door on the innermost, east and north faces and where the east face meets to the southern end of the mosque are arranged

birer taçkapı ile doğu cephenin güney tarafına camiye bitişik yerleştirilen türbeden müteşekkildir. Camii inşasında sarımsak renkte ince yonu trakit taşı kullanılmıştır. Yapı inşasında oldukça temiz ve itinalı bir işçilik görülür. Doğu ve kuzey cephelerde birer taç kapıya yer verilmiştir. Ayrıca kuzey cephenin doğu köşesinde merdivenle çıkılan fevkani, “bey kapısı” vardır. Çifte minareli abidevi taç kapının doğu cepheye yapılması arazinin topografik yapısıyla alakalıdır. Doğu taç kapısı eyvan türünde olup, iki yandan birer minareyle sınırlandırılmış ve Türk mimarisinde kendine özgü seçkin bir yeri vardır. Eyvan Gotik mimarisinin bir özelliği olarak kaburgalı tonozla kapatılmıştır. Eyvanın yan duvarlarına simetrik yerleştirilen mihrabiyeler, zeminden yüksekte tutulmuştur. Eyvanın duvarları tamamen bitkisel, geometrik ve figürlü süslemeyle dekore edilmiştir. Dikkati çeken en önemli bezeme, mihrabiye ve eyvan köşe sütunceleri arasında kalan ve sekiz kollu yıldızlardan oluşan, geometrik motifler-

domed tombs (türbe). A yellowish trachyte thin cut stone has been used in the construction of the mosque. The workmanship throughout the construction is fairly good and accomplished. The east and northern faces have each been given a crown entrance. Also at the eastern corner of the north side there is a staircase leading up to an upper storey “Lord’s Entrance”. The construction of the twin-minaretted monumental crown entrance on the eastern side is due to the lay of the land. The construction of the eastern crown entrance as an open three-sided vault flanked on each side by a minaret gives the mosque a special place in Turkish architecture. The vault is defined by ribs, a feature of Gothic Architecture. On the side walls of this vault feature symmetrical niches that run from floor to ceiling. The walls of the vault are completely covered in decorative representations of plants and geometrical figures. The most striking ornamentation is between the niche and the columns at the corner of the vault. Here outside the panels with representations of eight pointed stars and

Yüksekten camili görünüm

A view with the mosque from high

le bezenen panolar dıştan, kıvrık dallar arasına yerleştirilen çeşitli hayvan başları, spiral kıvrık dalların uçlarında ve aralarındaki boşluğu doldurur vaziyette; kuzey panoda 37 güney panoda ise 42 figür vardır. Bunlar; kuş, fil, oğlak, at, panter, antilop, ejder, sıçan, boğa, tavşan, maymun, köpek, aslan, koyun, ördek ve balık figürlerinden oluşmaktadır. Bunların On iki hayvanlı Türk takviminin bir hatırası olarak, taç kapıyı bezemek amacıyla yapıldığını sanmaktayız. Keza, Kuzey Taç Kapı da geometrik, bitkisel ve figürlü bezemelerle dekore edilmiştir. Cami de batı duvarın alt tarafında dört, doğu duvarın alt tarafında bir, üst tarafında üç ve kuzey duvarın üst tarafında bir pencere orijinal özelliklerini koruyarak günümüze gelmiştir. Camii de ahşap bezemeyi kuzey ve doğu taç ahşap kapıları ile bugün Dışarı Camii'nde bulunan mimberin de görmekteyiz.

Camii inşasında sarımsak
renkte ince yonu trakit taşı
kullanılmıştır.

*A yellowish trachyte thin cut
stone has been used in the
construction of the mosque.*

geometrical motifs there are represented, amongst the winding branches, various animal heads. Filling in the spaces between the spiralling branches, and at their tips, there are 37 figures in the northern panel and 42 in the southern. The figures of a bird, elephant, goat, horse, panther, antelope, dragon, squirrel, bull, rabbit, monkey, dog, lion, sheep, duck and fish can all be found. It is not thought that these are meant to evoke the Twelve Beast Turkish Calendar. There are comparable geometric, plant-life and figures decorating the Northern Crown Door. Of the original windows that have survived unscathed to this time there are 4 on the lower part of the western wall, 1 on the lower part of the eastern wall, and 3 higher, plus one window on the upper north wall. The decorated wooden doors of the north and east entrances of the mosque are currently to be seen in the pulpit of the Dışarı Mosque.

DIŞARI (ÇELEBİ HÜSAMETTİN) CAMİİ: Saruhan mahallesi Bor caddesi üzerindedir. Yapının inşa kitabesi yoktur, Fakat XVI. yy'da yapıldığı sanılmaktadır. Günümüze bazı onarımlarla gelen camii, orijinal özelliğini büyük ölçüde korumakta ve işlevini devam ettirmektedir. Daha önce yıkılan son cemaat yeri aslına uygun yeniden inşa edilmiştir. Yapı, tek kubbeli camiler sınıfındadır. Dıştan 17.10x17.10 m ölçülerinde harim, kuzeyinde 5.40x17.10 m ölçülerinde üç kubbeli son cemaat yeri ve kuzeybatı köşesinde yer alan tek şerefeli minareden oluşur. Cephe duvarlarında ve kubbe kasnağında sarımsaklı ince yonu trakit taşı, minare de kül renginde mihrapta ise kül rengi kesme taş kullanılmıştır. İtinai işçilik göze çarpar. Cephe duvarları oldukça yüksek tutulmuştur. Yapının bütün duvarlarında iki sıra pencere açılarak monotonluk giderilmeye çalışılmıştır. Son cemaat yeri köşelerden pandantiflerle geçilen üç kubbeye örtülmüştür. Harime girişi sağlayan 1.15x2.10 m ölçülerinde cümle kapısı kuzey duvarının ortasına yerleştirilmiş, basık kemer ve söveler mermerden yapılmıştır. İç mekâna aydınlık, her duvarda eşit şekilde sekizi alt sırada, sekizi üst sırada ve biri de kubbe kasnağında olmak üzere on yedi pencereyle sağlanmıştır. Camiide aşırı süsleme yoktur. Dikkati çeken bezeme mihrap ve müezzin mahfilindedir.

XVI. yy. yapıldığı sanılan yapı, tek kubbeli camiler sınıfındadır.

The complex, which supposed to built in XVI. Century, is in the single dome mosques class

DIŞARI (ÇELEBİ HÜSAMETTİN) MOSQUE: Located on Bor street in the Saruhan district. There is no inscription but it is believed that it was built in the 17th C. A.D. Having undergone several renovations the mosque has kept to this day much of its original features and function. The previously demolished 'last assembly' area has been sympathetically re-constructed. It is classed as a single-domed mosque. The place of worship has external dimensions of 17.10x17.10 m with a three-domed 'last assembly' area of 5.40x17.10 m to the north and a single-galleried minaret in the northwest corner. The outer walls and the drum of the dome are of a yellowish thin cut trachyte, the minaret is ash coloured and the niche of ash coloured cut stone. The skill of the workmanship is remarkable. The outer walls are rather high. All the walls of the building have two rows of opening windows which serves to break up the monotony. The corners of the Last Assembly Area are topped by pendentives on which sit three domes. The entrance to the place of worship is by a partitioned door with dimensions of 1.15x2.10 m situated in the middle of the north wall with low arches and door jambs of marble. The lighting of the interior is by way of seventeen windows; eight equally-spaced on the upper row and each on the lower of around all the walls and a single window in the drum of the dome. There is not too much embellishment in the mosque. Of interest are the decorated niche and the muezzins' assembly.

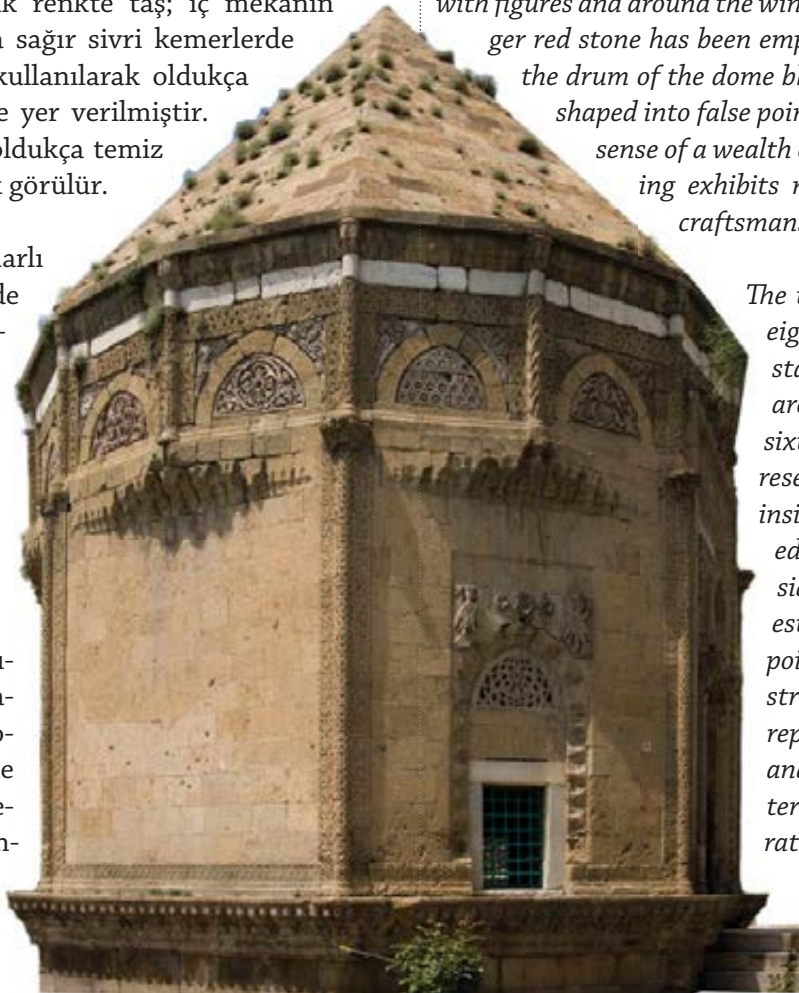

HÜDAVENT HATUN TÜRBEŞİ: Taş kapısı üzerindeki inşa kitabesine göre, 712H./1312-13 M. yılında yapılmıştır. Anadolu Selçuklu hükümdarı IV. Rukneddin Kılıç Aslan'ın kızı Hüdavend Hatun yaptırmıştır. Günümüze bazı onarımlar görerek gelen türbe, orijinal özelliğini korumaktadır. Yapı, tek katlı ve sekizgen planlı türbeler grubuna girer. Yapı inşasında sarımtırak renkte ince yönü trakit taşı; kapı ve pencerelerin söve, kemer ve lentolar ile kasnakdaki kuşak ve kitabelerde beyaz mermer kullanılmıştır. Kasnakdaki sivri kemerli alınlıklardaki bezemelerle, pencerelerdeki figürlü süslemelerde ve pencere şebekelerinde daha ince dokulu ve sert olan kırmızımtırak renkte taş; iç mekânın kubbe kasnağında sağır sivri kemerlerde siyah kesme taş kullanılarak oldukça zengin malzemeye yer verilmiştir. Yapını inşasında oldukça temiz ve itinalı bir işçilik görülür.

Türbe, sekiz kenarlı bir kaide üzerinde sekizgen gövde olarak yükselmekte ve üstte Onatlı kenarlı kasnağa dönüşerek içten kubbeye, dıştan da sekiz kenarlı piramidal külahla kapatılmıştır. Türbe yapı bakımından olduğu kadar, bitkisel, geometrik ve özellikle figürlü plastik bezemeleri bakımından özeldir.

HÜDAVENT HATUN TURBE: According to the inscription above the crown door it was built in the years 1312-13 A.D. (Islamic Calendar: 712). It was built for Hüdavend Hatun who was the daughter of Rukneddin Kılıç Aslan IV, ruler of the Anatolian Seljuk State. Having undergone various modifications and additions the turbe preserves its original function. It belongs to the group of turbes built to an octagonal plan with a single storey. In the construction a yellow coloured thin cut thracyte stone has been used; for the door and window frames, arches and lintels and for the band of the drum white marble has been employed. The drum is adorned with pointed arch frontals; the windows are decorated with figures and around the windows a finer and stronger red stone has been employed; on the inside of the drum of the dome black cut stone has been shaped into false pointed arches, all giving a sense of a wealth of materials. The building exhibits rather tidy and skilful craftsmanship.

The tomb is made up of an eight-sided base on which stands an octagonal body around which there is a sixteen-sided drum that resembles a dome from the inside and an eight-sided pyramid from the outside. The tomb is interesting not just from the point of view of its construction but also for its representations of flora and fauna, geometric patterns and, especially, figurative decoration.

1312/13 M. yılında
Anadolu Selçuklu
Hükümdarı IV.
Rukneddin Kılıç Aslan'ın
kızı Hüdavend Hatun
tarafından yaptırılmıştır.

*It was built by Hudavend
Khatun who is king of the
Anatolian Seljuks' daughter
in 1312/13*

TÜRBELER *TURBES*

GÜNDOĞDU TÜRBESİ: Niğde-Merkez, Yenice mahallesi Türbe sokakta ve Hüdavent Hatun Türbesi güney yönündedir. Türbenin inşa kitabesi yoktur. Fakat Safer 745H./Haziran 1344 M. tarihinde vefat eden Gündoğdu oğlu Ahi Bevvap adına yazılan mezar kitabesi sonradan taç kapıya yerleştirilmiştir. Buna istinaden türbe 1344 yılı civarı yapıldığı kabul görülmektedir. Yapan ve yaptıran bilinmemektedir. Bazı onarımlarla günümüze gelen türbe, orijinal özelliğini korumaktadır. Yapı tek katlı ve kare planlı türbeler sınıfına girer. Yapının inşasında sarımtırak renkte ince yönü trakit taşı giriş açıklığı sövelerinde mermer, basık kemerlerinde kırmızı ve sarımtırak renklerde kesme taş, pencerelerin söve ve lentolarında beyaz mermer kullanılmıştır.

Türbe inşasında oldukça temiz bir işçilik görülmektedir. Kare planlı türbe dıştan; 6.50x6.50 m ölçülerindedir. Yapının alt kısmı kare planlı, cephe duvarları zeminden 2.20 m yükseklikten itibaren birbirine bitişik 2 üçgen oluşturacak şekilde pahlanarak üst kısımda onikigen planlı ensiz bir kasnak meydana getirir. Bu durum türbede dıştan piramidal külahla, içtende tromplu kubbeyeyle kapatılmasına sebeptir. Yapının doğu cephesinde taçkapı, kuzey ve batı cephelerinde ise birer pencere açılmıştır. Taç kapıya çift kollu ikişer basamaklı taş merdivenle çıkılır.

Türbe sade inşa edilmekle birlikte, taçkapı, mihrap ve pencerelerde bezemeler dikkati çeker. Taç kapı; genişlikleri farklı iki bordür ve dört silmeyle üç yönden kuşatılmıştır. Motifler alçak kabartma tekniğindedir. Taç kapı kavsarasızdır. İçteki iki bordür, üstten kemer şeklinde kuşatılarak tahfif kemerini oluşturmuştur. İçte mihrap oldukça sade tutulmuştur.

GÜNDOĞDU TURBE: Located in Türbe street in the Yenice Quarter of Central Niğde. Adjacent to the Sır Ali Mosque and to the south of the Hüdavent Hatun Turbe. The turbe has no inscription. But the crown door was installed later than June 1344 A.D. (Islamic Calendar: Safer 745), the date of the memorial book dedicated to the deceased son of Gündoğdu, Ahi Bevvap. On this basis the turbe can be dated to around 1344. Who built it and for whom it was built is not known. Having undergone various modifications and additions the turbe preserves its original function. It belongs to the group of turbes built to a rectangular plan with a single storey. For the construction yellow coloured thin thracite stone is used; for the door frames of the entrance, marble; for the low arches red and yellow coloured cut stone and for the window frames and lintels white marble has been used.

The turbe displays a fairly high standard of workmanship. The external dimensions of the square plan mosque are 6.50x6.50 m. The square walls of the lower part extend 2.20 m from ground level from where they transform into 2 adjacent triangles which becomes a 12-sided drum to support the dome. This is the reason that the turbe seems to be topped with a dome that seems pyramidal from the outside but spherical from the inside. There is a window each on the east side crown door, and on the north and west sides. From the crown door a double winged stone staircase ascends.

In a generally plain building the decoration of the crown door, the pulpit and the windows stand out in terms of decoration. The crown door has two borders of different widths and surrounded by four mouldings on three sides. The crown door has a weave pattern. The two inner borders echo the outer arch, somewhat softening its outline. The niche has been left rather plain. The motifs use a raised plaster technique.

Bazı onarımlarla günümüze gelen türbe, orijinal özelliğini korumaktadır. Yapı tek katlı ve kare planlı türbeler sınıfına girer.

Having undergone various modifications and additions the turbe preserves its original function. It belongs to the group of turbes built to a rectangular plan with a single storey

Türbenin 1344 yılı civarı yapıldığı kabul
görülmektedir.

It's accepted that the tomb was built about 1344

SARI SALTUK TÜRBESİ: Sarı Saltuk Hacı Bektaşî Veli'nin çağdaşıdır. Sarı Saltuk Türbesi Bor ilçesinde bulunmaktadır. XIII. yüzyıla ait olan bu türbe değişik zamanlarda onarım görmüştür. Bu önemli şahsiyetin Fuat KÖPRÜLÜ'nün Türk Edebiyatında "İlk Mutasavvıflar" adlı eserinde görmekteyiz. Taptuk Emre'nin piri üstadı Sarı Saltuk'un hikayesinin anlatan Saltukname, Bor Halil Nuri kütüphanesinin 17292 numarasına kayıtlı az bulunan nüshalardan birisidir.

SIRALI TÜRBESİ: Niğde Merkez, Sır Ali mahallesi, Çeşmeli sokaktadır. Sır Ali Camii'ne bitişiktir. Türbenin inşa kitabesi yoktur. Fakat Sır Ali Camii ile beraber 1712 yılı civarı inşa edildiği görüşü hakimdir. Türbe Sır Ali Cami'nin kuzeybatı köşesine yerleştirilmiş, camii ile organik bir bütünlük arz eder. Türbeye harimin kuzey duvarının batı tarafında yer alan ahşap lentolu kapıdan giriş sağlanır. İç mekan çarpık planlı olup, yaklaşık 2.50x4.00 m boyutlarındadır. Alttan ahşap kirişlemeli düz toprak dam ile üstten de kiremit çatıyla kapatılmıştır. Örtü sistemi yanlarda duvarlara oturmaktadır. Yapının batı duvarında açılan mazgal pencere sonradan kapıya dönüştürülmüştür. İçte sonradan beton ile kaplanmış bir sanduka bulunur. Sandukanın Sır Ali'ye ait olduğu söylenir. Yapı oldukça sade ele alınmıştır.

DÖRTAYAK TÜRBESİ: Niğde -Merkez, Yenice mahallesi, Dört Ayak sokakta yer alır. Yapının inşa kitabesi olmadığı gibi, kaynak bilgide yoktur. Fakat yaklaşık 15 m kuzeyinde türbeyle aynı ismi taşıyan cami ile çeşme bulunmakta ve çeşme üzerindeki kitabeye göre, 1178H./1764-65 M. yılında yapılmıştır. Cami-çeşme ve türbe de aynı tip taş malzemesi kullanılmıştır. Bu özelliklerden dolayı muhtemelen camii ile aynı tarihlidir. Çeşme Ebu Bekir Ağa tarafından yaptırılmıştır. Türbeyi de aynı şahsın inşa

SARI SALTUK TURBE: From the time of Veli Sarı Saltuk Hacı Bektaşî. The Sarı Saltuk Turbe is located in the Bor district. Originally built in the 13th C. A.D. the turbe has had renovations at various times. It is mentioned in the work called "İlk Mutasavvıflar" by Fuat KÖPRÜLÜ, an important figure in Turkish Literature. The book Saltukname, telling the story of the saintly Sarı Saltuk by Taptuk Emre, is numbered 17292 in the few remaining records.

SIRALI TURBE: Located in Çeşmeli street in the Sır Ali Quarter of Central Niğde. Adjacent to the Sır Ali Mosque. The turbe has no inscription. But it has to have been built at the same time as the mosque in around 1712. The turbe presents itself as an organic part of the whole mosque, being situated in the north-west corner of the Sır Ali Mosque. The entrance to the inner turbe is by way of a wooden lintelled door on the west end of the north wall. The non-symmetrical inner space has approximate dimensions of 2.50x4.00 m. The roof is composed of a lower level of flat earth supported by wooden beams topped by tiles. The walls sit by the sides of the roofing system. The embrasure window on the west wall of the building was later converted into a door. There is an empty coffin later covered in concrete on the inside. It is said that the coffin and grave belong to Sır Ali. The building is considered rather plain.

DÖRTAYAK TURBE: Located in Dört Ayak street in the Yenice Quarter of Central Niğde. As there is no inscription there is no information about the source. However approximately 15 m north of the turbe there are a mosque and fountain with the same name and, according to the inscription on the fountain, it was built 1764-65 A.D. (Islamic Calendar: 1178). The same stone material was used in the mosque-fountain and in the turbe. Because of this they must be from the same date. The fountain was commissioned by Ebu Bekir

Yapı oldukça sade inşa edilmiştir. Kubbe altında prizma şeklinde yekpare taş sanduka yer alır.

The construction was built quite plain. There is a one-piece, prism shape sanduka under the tomb

ettirdiği düşünülebilir. Orijinal özelliğini koruyan türbe 1976 ve 1982 yıllarında onarım görmüş, bu onarımlarla kubbenin kaplama taşları yenilenmiş ve çevre düzeni yapılmıştır. Dıştan, 3.82x3.82 m boyutlarındaki yapı, baldaken tipi türbeler gurubuna dahildir. Kubbenin iç kısmında tuğla; ayak, kemer ve kubbenin dış kısmında sarımtırak renkte ince yönü trakit taşı kullanılmıştır. Türbe “L” biçiminde ve 2 m yüksekliğinde 4 ayağa sivri kemerler yardımıyla oturan 2. 70 m çapında kubbeye kapatılmıştır. Örtü sistemine köşelerden pendentiflerle geçilmiştir. Ayakların dış köşeleri, kemerlerin üzengi taşları, hizasından itibaren pahlanarak 0. 40 m yüksekliğinde ve taş kornişle sonlanan sekizgen planlı kasnak oluşturulmuştur. Kubbe bu kasnak üzerine yerleştirilmiştir. Kubbe altında prizma şeklinde yekpare taş sanduka (yazı yoktur) yer alır.

Yapı oldukça sade inşa edilmiştir.

ŞEREF ALİ TÜRBESİ: Niğde-Merkez, Yukarı Kayabaşı mahallesi, Şerif Ali sokağındadır. İnşa kitabesine göre, 1282 H./1865-66 M. yılında yapılmıştır. Yaptıran Hacı Said Paşa'dır. Orijinal durumunu koruyan türbe, 1976 yılında restore edilmiş, cephe duvarlarında aşınan taşlar yenilenmiştir. Yapı tek katlı, dikdörtgen planlıdır. Dıştan, 5.90x9.20 m boyutlarında, kuzey-güney doğrultudadır. Yapı inşasında; sarımtırak renkte ince yönü trakit taşı kullanılmış ve itinalı işçilik görülür. Yapı oldukça sade inşa edilmiştir.

1335 yılında yapılan Sungurbey türbesi ile Kesikbaş, Ağayusuf, Arapdede, Şah Süleyman türbeleri de Niğde ili merkezinde bulunmaktadır.

Ağa, it can be assumed that he was also responsible for the construction of the turbe. Having many of its original features the turbe underwent renovations in 1976 and 1982 during which times the covering stones of the dome were renewed and the surroundings were tidied up. The building has external dimensions of 3.82x3.82 m and is classified as baldaken. The inside of the dome is of brick with the base, arch and outer dome being of yellow coloured thin cut thracyte stone. The 'L' part of the turbe is 2m high covered a dome of 2.70 m diameter supported by a 4-legged pointed arch. There are pendentives in the corners of the roofing. There is an octagonal drum on top of a stone cornice sitting on the stirrup stones of the arches rising up from a height of about 40cm from the corner bases. The dome sits on top of this drum. Beneath the dome there is a prism-shaped single-pieced empty coffin, devoid of inscriptions.

There is not much ornamentation.

ŞEREF ALİ TURBE: Located in Şerif Alı street in the Upper Kayabaşı Quarter of Central Niğde. According to the inscription it was built in 1865-66 A.D. (Islamic Calendar: 1282) on the instructions of Hacı Said Paşa. Preserved in its original state the Turbe was restored in 1976 when the stone of the exterior walls was renewed. It is a single-storey, rectangular building. The external dimensions are 5.90x9.20 m and it is laid out on a north-south axis. In the construction a yellow coloured thin cut thracyte stone has been used and a high level of craftsmanship is evident. There is not much ornamentation.

Also to be found in the town centre are the Sungurbey turbe, dating from 1335, along with the tombs of Kesikbaş, Ağayusuf, Arapdede and Şah Süleyman.

Şerif Ali Türbesi 1865-66 M.yılında Hacı Said Paşa tarafından yaptırılmıştır

Tomb of Şerif Ali was built by Pasha Hacı Said in 1865-66

Yapı tek katlı, dikdörtgen planlıdır. Dıştan, 5.90 x 9.20 m boyutlarında, kuzey-güney doğrultudadır.

The building is single floor and in a rectangle shape. It's extent 5.90 x 9.20 m from outside. The building north-south direction.

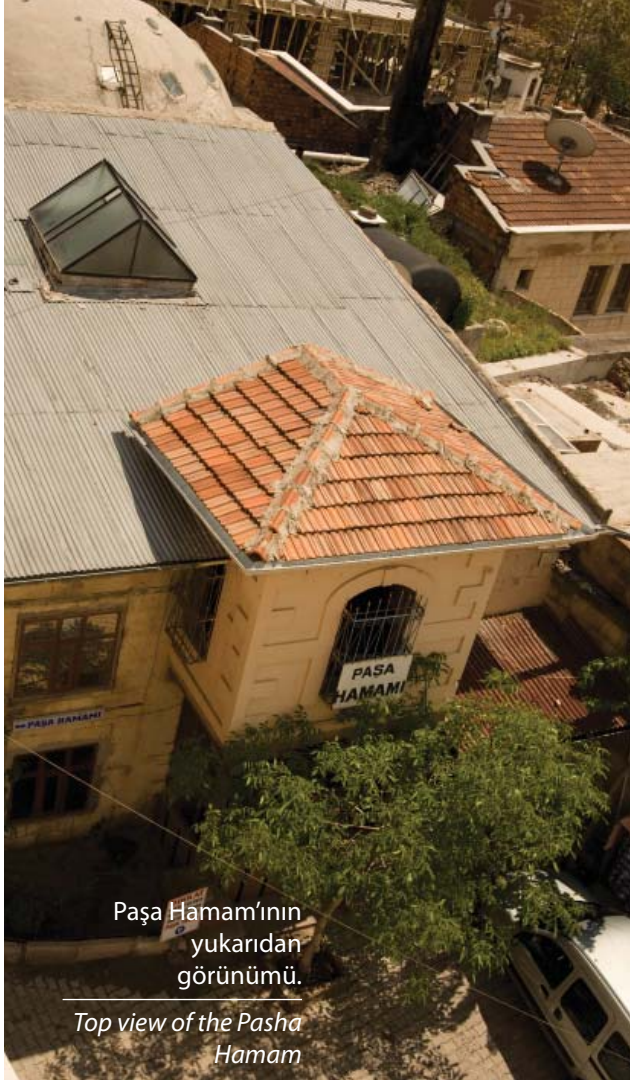
MERKEZDEKİ HAMAMLAR

Niğde’de günümüze Çarşı Hamam’ı (XVII. Yüzyıl) ve Murat Paşa Hamam’ı (XVII. Yüzyılın ortaları) gelmiştir. Türk Hamam mimarisinin genel özelliklerini taşıyan bu yapılar; soyunmalık, ılıkılık, sıcaklık ve halvetleri ile sıcak su deposundan müteşekkildir. Hamamların

soyunmalık bölümleri orijinal özelliklerini yitirmekle birlikte, diğer kısımlar asli durumlarını korumuşlardır. Ayrıca Çarşı Hamam’ında sıcak su deposu önceden soyunmalık, ılıkılık ve sıcaklık bölümleri ile aynı eksen üzerinde yer alırken, sonradan yıkılarak sıcaklığın yan tarafına yerleştirilmiştir. Murat Paşa Hamam’ında ise, sıcak su deposu, arsa durumundan dolayı sıcaklığın yan tarafına yapılmıştır. Niğde Çarşı Hamamı’nın sıcaklık bölümü; merkezi bir mekân etrafında aksiyal olarak düzenlenmiş, eyvanlar ve köşe halvetlerinden meydana gelir. Murat Paşa Hamamı ise; sıcaklık kısmı, kare bir sıcaklık etrafında sıralanan halvetli hamamlar gurubuna girmektedir.

TOWN CENTRE HAMAMS (TURKISH BATHS)

Surviving to the present day in Niğde are the Çarşı Hamam from the 17th C. A.D. and Murat Paşa Hamam from the middle of the 19th C. A.D. Having all the classic characteristics of the Turkish Hamams they consist of, changing rooms, warm rooms, hot rooms, private cubicles and hot water tanks. Although the changing area has lost many of their original characteristics the other sections have retained many of their original features. In the Çarşı Hamam formerly the changing rooms, warm room and hot room used to be all in a line above the hot water tank, which was later knocked down and moved next to the hot room. In the Murat Paşa Hamam, because of the situation of the land, the hot water tank was positioned next to the hot room. The hot section of the Niğde Çarşı Hamam was designed as an axial point as all the open vaults and corner cubicles lead onto the central space. As for the Murat Paşa Hamam it is classified with those hamams that have a square hot room with cubicles in rows around.

Paşa Hamam’ının yukarıdan görünümü.

Top view of the Pasha Hamam

Türk Hamam mimarisinin genel özelliklerini taşıyan bu yapılar; soyunmalık, ılıklik, sıcaklık ve halvetleri ile sıcak su deposundan müteşekkildir.

Having all the classic characteristics of the Turkish Hamams they consist of, changing rooms, warm rooms, hot rooms, private cubicles and hot water tanks.

NİĞDE EVLERİ

Geleneksel Niğde evleri Niğde ili merkez Kadioğlu sokak ve Cullaz sokakta bulunmaktadır. Aşağı Kayabaşı mahallesi, Kadioğlu sokakta ve Songur Mahallesi'nde yer alan bu yapı topluluğu Niğde kentindeki Geleneksel Türk evi özelliklerini ayrıntılı bir biçimde yansıtmaktadır. Yapıların ana taşıyıcı elemanı olan duvarlar genelde ince yönü, kaba yönü ve moloz taştan inşa edilerek, duvar örgüsünde genellikle kum ve kireç karışımından oluşan harç kullanılmıştır. Geneline duvarlarda ahşap hatillara yer verilmiştir. Duvarların masıflığı çeşitli sayıda pencerelerle giderilmeye çalışılmıştır. Örtü sisteminde genelde ahşap tavan tekniği ile doğrudan duvarlara, sivri kemer yardımıyla taş veya mermer ve ahşap sütunlara istinat ettirilmiştir.

Geleneksel Niğde Evleri
Kadioğlu ve Cullaz sokakta
bulunmaktadır.

*There are traditional Niğde
houses to be found on
Kadioğlu and Cullaz street.*

Sokaktaki yapılar genelde konut mimarisinde ele alınmıştır. Zemin+1 katlı olup sokak ortasında veya köşe başlarında yoğunlaşmışlardır. Girişleri genelde çift kanatlı ahşap kapı ile. Ahşap kapıdan zemine giriş sağlanır. Ara bölmeden -geneline- karşılıklı çift veya tek taş basamaklarla birinci katta yer alan ahşap balkona ulaşılır. Balkondan avluya ve avludan ise odalara ulaşılır. Zemin ve birinci kat, birbirine orantılı pencerelerle aydınlatma sağlanmıştır. Genelde yapıya ait bahçe vardır ve bahçe giriş kapıları anıtsal özelliktedir. Yapılar düz damlı iken çoğunluğu kırma çatı ile örtülmüştür.

Birçoğu zamanında özgün özelliğine sahipken zamanla bakımsızlık nedeniyle harap vaziyettedir. Çoğunluğun da kitabe ve vakfiye olmamasına karşın, kitabesi olan yapılar eşliğinde, gerekse üslup bakımından 19.yy. Geç Osmanlı yapı topluluklarıdır.

NİĞDE HOUSES

There are traditional Niğde houses to be found on Kadioğlu street. and Cullaz St. in the centre of Niğde. This group of buildings, located in the Lower Kayabaşı Quarter, in Kadioğlu street. and in Songur Quarter, exhibits all the detailed characteristics of Traditional Turkish houses in the city of Niğde. Generally the walls, which are the main support of these buildings, are built from thin-cut, thick-cut or rubble stone held together by a mortar made of a mix of sand and lime. Generally between the layers of stone there are wooden cross beams. There are attempts to insert various windows to break up the uniformity of the walls. The roofing techniques are generally based on timber ceilings extending directly from the walls, aided by pointed arches that sit on columns of stone or marble or timber.

Having a ground floor and first storey they are concentrated in the middle of the street or at the corners. The entrances are generally by way of double wooden doors. The wooden door gives access to the ground floor. In the in between spaces there are generally reciprocal double or single stone steps that go up to the wooden balconies on the first floor. From the balcony the courtyard can be reached and from the courtyard, the rooms. The ground and first floors are illuminated by equally-sized windows. Generally the buildings have gardens and the entrance to the garden will characteristically be imposing. Whilst the buildings are flat-roofed many are topped by a half-attic.

Due to a lack of maintenance some of which were once originally distinct are now in ruins. Most, although there is no inscription or dedication, are comparable to ones with inscriptions that date them, and by their style, to the Late Ottoman period in the early 20th C. A.D.

NİĞDE EVLERİ *NİĞDE HOUSES*

Üst katta cumbalı biçimde parselin tamamı üzerine oturan yapı, kerpiç, moloz taş ve çamur sıvalı olarak inşa edilmiştir.

The building, which is placed on whole plot with bay window at upstairs, is constructed by using adobe, rubble and mud plaster

BOR BİLGİNLER KONAĞI: Niğde ili, Bor ilçesi, Sokubaşı mahallesi Kayabaşı çıkmazı, Eski Hal arkasında yer almaktadır. Konak; Yeni Öğretmen evinin yakınında, İstanbul caddesi yönünde zemin+iki katlı diğer cephelerde zemin+1 katlı dikdörtgen planlı kerpiç+moloz taş malzemeli bir yapıdır. Üst katta cumbalı biçimde parselin tamamı üzerine oturan yapı, kerpiç, moloz taş ve çamur sıvalı olarak inşa edilmiştir. Orta sofalı plan şeması özgününde, cephelerdeki çıkma üzerindeki üçgen alınlıklarda süsleme vardır. Doğu cephesinde tek kollu bir taş basamaklı merdivenle hezen +ahşap kaplamalı olan binanın balkonuna çıkılır. Bu cephede giriş, zemin üstü katta cumbanın altında iki kanatlı ahşap kapı ile sağlanır. Kapının sol yanında bir adet dikdörtgen pencere, cumbanın iki yanında 1. katta ikişer adet dikdörtgen giyotin pencere yer alır. Yine 2. katta cumbanın iki yanında simetrik konumda ikişer ½ oranlı dikdörtgen pencere yer alır. Ayrıca 3 adet ahşap eli böğründe ile destekli cumba üzerinde 6 adet kemerli bitişik tarzda camekanlı pencere vardır. Cumba üzeri üçgen alınlıkta 2 adet 45 dereceli simetrik, cumba üzeri iki yanda da birer adet dikdörtgen pencere mevcuttur. Güney cephede ise, orta eksen simetrik olan cephede üst kat cumbada 2 adet, cumba yanında birer adet, cumba iki tarafında üçer adet dikdörtgen pencere vardır. Cumba hizası altında ise, ikişer; cumba yanında üçer adet pencere vardır. Yapının çatısı onarılarak üstü Marsilya tipi kiremitle örtüldür.

BOR BİLGİNLER MANSION: Located on Kayabaşı çıkmazı in the Sokubaşı Quarter of the Bor District of the Province of Niğde; behind the Eski Hal. The mansion is a building made of sun-dried brick and rubble which on the Istanbul street side, has a ground floor plus two upper storeys and, on the other sides a ground floor plus one upper storey to a rectangular plan. It is close to the Yeni Öğretmen evi. The building completely fills the plot with overhanging balconies on the upper floor and is constructed from sun-dried brick, rubble and plastered mud. There are decorative triangular frontals sticking out on the sides of the original central hall plan. On the east side there is a single staircase of stone steps covered with wood that ascend to the building's balcony. The entrance on this side from the ground to the upper floor is by way of a double wooden door beneath the overhanging balcony. There is a single rectangular window on the left side of the door, on the first floor there a pair of rectangular guillotine windows on each side of the balcony. In the same symmetry on the second floor there is again a pair of rectangular half-size windows on each side of the balcony. Also there are 3 non-supporting windows, and, above the balcony, 6 weight-bearing arched display windows adjacent to each other. In the frontal above the balcony there are 2 windows set at an angle of 45 degrees and symmetrical and to both sides above the balcony a rectangular window. On the south side symmetrical around the central axis in the upper floor there are 2 windows in the overhanging balcony and two windows on each side of the balcony. Plus 3 rectangular windows running alongside each side of the balcony. Below the level of the balcony there are two windows per side and three per lateral side. The building's roof, which has been repaired, is covered with Marseille tiles.

Konak ierisinden bir görünüm

A view inside of the mansion

KİLİSELER (Yakınçağ)

İlimizde, 1800'lü yılların başlarında yapılmış il, ilçe ve köylerde birçok kilise bulunmaktadır. Mimari yapı tarzları birbirine çok yakındır. Dikdörtgen, basit haç planlı, üç nefli, üç apsisli, yarı açık narteksli, kırma çatılı ve yontu taştan yapılmış bazilikalardır. Mimarisine büyük önem verilen çatı kaplamaları çeşitlilik arz eder. İç bezemelerindeki kalem işlerinde geç dönem Türk-Barok üslubunun izleri görülür. Bugün bir kısmı sosyal amaçlı kullanılan kiliselerin, bulundukları yerler; Yukarı Kayabaşı, Sungurbey Mahallesi Rum kilisesi, Eski saray mahallesesi. Ermeni Kilisesi, Kumluca, Hamamlı, Konaklı, Fertek, Küçükköy, Yeşilburç, Ballıköy, Hançerli, Hasaköy ve Dikilitaş, Altunhisar, Ovacık, Uluğağaç, Kiçağaç, Tırhan, vb. yerlerde geç Osmanlı döneminde yapılmış kiliseler mevcuttur.

Andabalıs kilisesinden kalıntı.

Ruin of Church of Andabalıs

Yeşilburç kilisesinden bir görünüm.

A view of Yeşilburç Church

CHURCHES (Modern Era)

In this province, which dates back to the early 19th C. A.D., there are many churches located in its districts and villages. In terms of their architecture they are all very similar to each other. They are examples of basilica on a simple cruciform plan, with three naves, three apses, a half-open narthex, a sloping roof and made of chiselled stone. Architecturally of most interest is the variety of different roots they demonstrate. There is evidence of late-period Turkish-Baroque in the hand-drawn interior decoration. Places with churches that have a social function include: Upper Kayabaşı, the Greek Church in Sungurbey Quarter, the Armenian Church in Eski saray Quarter, Kumluca, Hamamlı, Konaklı, Fertek, Küçükköy, Yeşilburç, Ballıköy, Hançerli, Hasaköy. There are churches from the late Ottoman period in, amongst others: Dikilitaş, Altunhisar, Ovacık, Uluğağaç, Kiçağaç and Tırhan

KİLİSELER *CHURCHES*

YENİKÖY (ANDABALİS, ESKİ ANDAVAL) KİLİSESİ

Tarihi kaynaklarda adı Andavilis, Addaualis, Ambavalis olarak geçen yerleşim, Geç antik dönemde, İstanbul'dan Kilikya Pylaisi'ne giden yol üzerinde bir istasyon görevi üstlenmiştir. Niğde ilinin 8 km kuzeydoğusunda, merkez ilçeye bağlı Aktaş köyü yakınında ve bugünkü Yeniköy'de (Yeni Mahalle) bulunan Bizans dönemine ait kilise ilk olarak W.J.HAMILTON' un 1842 yılında basılan seyahatnamesinde kısaca anlatılmaktadır. Seyyah, eski Andaval'daki kilisenin Konstantinos'un annesi Helena'ya adanmış bir kilise olduğunu belirtmektedir. Günümüzden yaklaşık olarak 1500 yıl önce sine ait olan Andaval kilisesinin kazı ve yenileme çalışmaları Niğde Müzesi Müdürlüğü başkanlığında Hacettepe Üniversitesi öğretim üyelerinden Sacit PEKAK'ın bilimsel danışmanlığında yürütülmektedir.

YENİKÖY (ANDABALIS, OLD ANDAVAL) CHURCH

Known variously in historical sources as Andavilis, Addaualis and Ambavalis the settlement was originally built in ancient times as a duty station on the road from Istanbul to Pylaisi in Cilicia. Located 8 km to the northeast of Niğde, close to the village of Aktaş belonging to the district centre known as Yeniköy, the first mention of the church belonging to the Byzantine Age is a short entry in the travel journal of W.J.HAMILTON published in 1842. According to this author the Old

Andaval church was founded by Helena, mother of Constantine. The work of excavating and restoring the approximately 1500 year old remains of the Andaval Church are under the scientific supervision of Sacit PEKAK of the board of the Niğde Museum Directorate and a member of Hacettepe University.

Andabalis kilisesinden bir
görüntü.

A view of Andabal Church

Yeşilburç kilisesinin dışarıdan
görünümü.

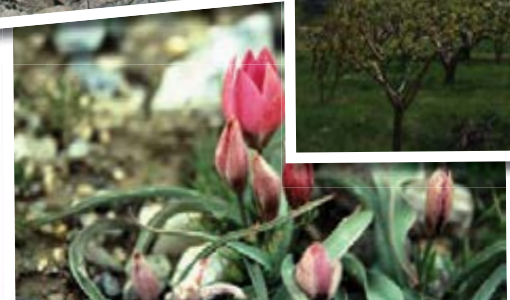
*Outward view of Yeşilburç
Church*

DOĞA VE DAĞ TURİZMİ

Dağcılık ve kış turizmi açısından Niğde önemli bir merkezdir. Toros Aladağlar ve Bolkar Dağları, dağcılık, trekking ve kış sporları açısından büyük önem taşımaktadır. Milli Park statüsünde olan Aladağlar'da dört yükselti grubu bulunmaktadır. Demirkazık 3756 m, Kızılkaya 3725 m'dir. Kaldı grubunda Kaldı dağının en yüksek tepesi 3688 m'dir. Torasan grubunda Vayvay Dağı'nın en yüksek tepesi ise 3565 m'dir.

OUTDOOR PURSUITS

Niğde is an important centre for mountaineering and winter sports. Part of the Taurus Range, the Aladağlar and Bolkar Mountains are famous for hiking, trekking and mountain sports. The Aladağlar have been designated a National Park and boast 4 major peaks: Demirkazık at 3756 m, Kızılkaya at 3725 m, the highest peak of the Kaldı group i.e. Mount Kaldı, of which the highest peak is 3688 m and the highest summit of the Torasan group on Mount Vayvay which is 3565 m.

Dağcılık ve kış turizmi açısından
Niğde önemli bir merkezdir.

Niğde is an important centre for mountaineering and winter sports.

ALADAĞLAR *ALADAĞLAR MOUNTAINS*

ALADAĞLAR

Orta Toroslar'ın en yüksek bölümünü teşkil eden Aladağlar Kayseri, Niğde ve Adana il sınırları içinde yer alırlar. Ancak büyük bir bölümü Niğde ili, Çamardı ilçe sınırları içinde yükselen bu dağların batısından Ecemiş Çayı, doğusundan ise Zamantı Irmağı akar. Aladağlar'ın batı sınırını çizen Ecemiş Çayı boyunca Çukurbağ ve Demirkazık köyleri yer alır. Toros-Aladağları, doğuda ise Barazama vadi-sinde son bulurlar. Aladağlar'ın batısında yer alan Çukurbağ ve Demirkazık köyleri ile doğusunda yer alan Ulupınar “Barazama” bu yüksek dağlık bölge-nin en önemli köy yerleşim birimleridir.

THE ALADAĞLAR MOUNTAINS

The Aladağlar Mountains, which form the highest section of the Middle Taurus, are located between the provincial borders of Kayseri, Niğde and Adana. Moreover a large section of these mountains rise up within the borders Çamardı district of Niğde Province with the Ecemiş river to the west and the Zamantı river to the east. Above the Ecemiş river which describes the western border of the Aladağlar, are found the villages of Çukurbağ and Demirkazık. The Taurus-Aladağlar end in the east at the Barazama valley. The most important village settlements of this highly mountainous region are the villages of Çukurbağ and Demirkazık to the west and to the east Ulupınar “Barazama”.

Aladağlar Orta Toroslar'ın en yüksek bölümünü teşkil eder.

The Aladağlar Mountains, which form the highest section of the Middle Taurus

ALADAĞLAR'DA GEZİ VE TIRMANIŞLAR

Aladağlar üzerinde gezi ve tırmanış yapacak olan doğa sporcuları ve dağcılar, genellikle Niğde-Çamardı-Çukurbağ köyü üzerinden Aladağlar'a giriş yaparlar. Aladağlar'ın yalnız Demirkazık doruğuna tırmanış yapmak isteyenler, Demirkazık köyünden de Aladağlar'a giriş yapabilirler. Demirkazık batı yamaç tırmanışı ve Cımbar vadisinde yürüyüş yapacak olanlar, Demirkazık köyünden dağlara giriş yaparlar. Gerek Çukurbağ gerekse Demirkazık köyleri, Çamardı devlet yoluyla Niğde il merkezine bağlıdır. Çukurbağ köyüne ulaşmak için Niğde-Çamardı yolu (72 km.) kullanılır. Yol asfalttır. Niğde-Çamardı otobüslerini kullanan yolcular, Çamardı'na 6 km kala karayolu üzerinde bulunan Çukurbağ sapağından iniş yaparlar. Burada gerekli hazırlıklar tamamlandıktan sonra Aladağlar'a giriş yapılır.

EXCURSIONS AND CLIMBING IN THE ALADAĞLAR

Generally the way into the Aladağlar for explorers and mountaineers intending to tour or climb in the mountains is via the village of Çukurbağ in Çamardı/Niğde. Only those intending to climb the Demirkazık summit of the Aladağlar approach the mountains via the village of Demirkazık. Anyone who is going to climb the west slope of Demirkazık or explore the Çımbar valley goes up to the mountains from Demirkazık village. Whether needing to get Çukurbağ village or to Demirkazık village the state highway links Çamardı to the provincial centre of Niğde. To reach Çukurbağ village take the road from Niğde to Çamardı (65 km.). The road is asphalt. Passengers taking the Niğde to Çamardı bus service should get off at the village of Çukurbağ, 6 km before Çamardı. Any necessary preparations should be completed here before going up into the mountains.

Aladağlar'a tırmanış yapmak isteyenler için gerekli alt yapı imkanları mevcuttur.

All equipment is supplied for who wants to climb to Aladağlar

Ancak Demirkazık çıkışı yapmak isteyen dağcılar ile dinlenmek isteyen bazı dağcı grupları, Demirkazık köyüne geçerler. Çukurbağ-Demirkazık köyleri arası yaklaşık 5 km'dir. Yol stabilize edilmiştir. Demirkazık Köyünde 100 yataklı, kaloriferli bir dağ oteli yıl boyu açık bulunmaktadır. Yine aynı bölgede yeni bir otel (Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü tarafından işletilen) 2002 yılında hizmete girmiştir. Burası da her türlü konaklama ihtiyacına cevap verebilecek kapasitededir.

Doğal çevre ve iklim koşullarına göre Aladağlar üzerinde yapılacak gezi ve tırmanış etkinlikleri için en uygun zaman Haziran, Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu dağlar üzerinde ilk kez gezi ve tırmanış yapacak olan araştırmacı ve dağcılar, tüm dağlık yörede etkin olarak görülen şiddetli "Güneş ışıması"ndan korunmak için hazırlıklı olmaları gerekir. Gezi ve tırmanışlar sırasında açık renkli, pamuklu giysiler kullanılır.

Toros-Aladağlar üzerinde yapılacak gezi ve tırmanışlar, genellikle dört bölüm halinde uygulanır. Bu gezi ve tırmanışlar sırası ile Demirkazık, Yedigöller, Kaldı ve Turasan tırmanışları olarak programlanır.

Sarp ve yüksek dorukların yan yana bulunduğu Aladağlar üzerinde gezi ve tırmanış yapacak doğa sporcuları ve dağcılar, bu dağlık yöre ve üzerinde yer alan yüksek doruklarla ilgili en önemsiz gibi gözükken gezi ve tırmanışlarını dahi çok ciddi ve dikkatli bir şekilde yapmalıdırlar. Geniş bir alan üzerine yayılmış bulunan bu yüksek dağlık yörede ulaşım, ilk yardım ve kurtarma faaliyetleri güç şartlar altında yapılabilmektedir veya hiç yapılamamaktadır. Bu nedenle dağda kazaya neden olabilecek davranışlardan kesin olarak uzak durmak gerekir.

Any mountaineers or sight-seers wanting to try Demirkazık should start from the village of Demirkazık. It is approximately 5 km from Çukurbağ to Demirkazık. The road is levelled. In the village of Demirkazık there is a 100 bed mountain hotel which has central heating and is open year-round. In the same region a new hotel managed by the Directorate of Youth and Sport was opened in the year 2002. There is enough accommodation capacity here to suit any sort of demand.

From the point of the environment and climate the most favourable season to get the best experience of being in the Aladağlar, be it climbing or be it sight-seeing, are the months of June, July and August. Any sight-seer or mountaineer intending to go up to these mountains for the first time to explore or climb should take precautions against the intense sunshine as is true for all mountainous areas. Whilst climbing or touring light-coloured cotton clothes are recommended.

Mountaineers intending to explore the precipitous and elevated peaks found alongside one another in the Aladağlar should not treat these climbs lightly but seriously and with caution because of the special conditions in these high peaks. The high mountainous area covers a vast area and thus communication, first aid and rescue operations are extremely difficult. Anyone doubting their ability should not undertake these climbs. Any conduct that contravenes these instructions is likely to result in accidents in the mountains.

Aladağlar - Emli Eznevit

Demirkazık Tırmanışı (3.756 m.)

Demirkazık zirvesine ilkyaz çıkışı 17 Temmuz 1927 tarihinde Dr. G. Künne ve ekibi tarafından yapılmıştır. Demirkazık zirvesine yapılan ilk kış çıkışının şerefi ise Türk dağcılara ait bulunmaktadır. Demirkazık ilk kış çıkışı 29 Şubat 1969 tarihinde Dr. Bozkurt ERGÖR ve Sönmez TARGAN tarafından gerçekleştirilmiştir.

Demirkazık tırmanışları için genel olarak Sokulupınar kamp yeri kullanılır. Kamp yerinde sürekli olarak su bulunur. Sokulupınar kamp yeri Çukurbağ ve Demirkazık köylerine, yaya olarak yaklaşık iki saat uzaklıktadır.

Demirkazık doruğuna güneydoğu ve güney yamaçtan yapılan klasik tırmanışlar ile teknik özellik arz eden “Batı yamaç tırmanışı” bu kamp yerinden yapılır. Demirkazık güneydoğu ve güney yamaçları üzerinden yapılacak klasik tırmanışlar için Narpuz vadisi kullanılır. Bu vadinin yaklaşık orta kesimine gelince, kuzeye dönülerek, güney yamaç üzerinden doruk çıkışı yapılır. İstenirse narpuz vadisinin sonuna kadar yürüyüşe devam edilebilir. Vadi sonunda “Kızılçarşak” aşılarak boyuna varılır. Zirveye

Demirkazık Climb (3.756 m.)

The first summer ascent of the Demirkazık summit was realised by Dr. G. Künne and his team on July 17th, 1927. The honour of the first winter ascent belongs to Turkish Mountain Climbers. The first winter success was achieved on February 29th, 1969 by Dr. Bozkurt ERGÖR and Sönmez TARGAN

Generally, in climbing Demirkazık, the highest peak of the Aladağlar, Sokulupınar Camp is used as there is always water to be found there. Sokulupınar Camp is approximately a 2-hour walk from the villages of Çukurbağ and Demirkazık.

The non-technical ascents of the southeast and south faces and the technically-demanding “West Slope Climb” are all started from this camp. The non-technical ascents of the southeast and south faces go via the Narpuz valley. From approximately half-way along the valley and turning north is from where the south slope ascent starts. Alternatively it is possible to continue to the end of the Narpuz Valley. At the end of the valley

Aladağlar –
Demirkazık’da bir
çoban koyunlarıyla
birlikte.

*A shepherd is with
sheep in Demirkazık*

Aladağlar – Demirkazık akşamı

Evening in Demirkazık

giden sırtın güneydoğu sırtı takip edilerek doruğa ulaşılır. Doruk çıkışından sonra çıkış yapılan rotadan tekrar kamp yerine varılır. Normal koşullarda doruk çıkışları 8-10 saat sürer. Bazı ekipler, Narpuz vadisine girişten ve dar bir boğazı geçtikten sonra 2500 metrede ara kamp yaparlar. Kayacık olarak bilinen ve vadinin sağ yamacında yer alan bu kesimde sürekli olarak su bulunur.

Demirkazık Doruğuna Batı ve Kuzey Yamaçlardan Tırmanış

Demirkazık doruğuna batı ve kuzey yamaçlardan yapılacak olan tırmanışlar teknik ve deneyim isterler. Özellikle ipli ve çivili tırmanma tekniğine sahip olmayan dağcılar bu yönlerden tırmanış yapma hevesine sahip olmamalıdır. Demirkazık dağına batı yamacından tırmanış için Sokulupınar kamp yeri kullanılır. Her dağcı kendi teknik ve tecrübesine göre, tırmanma yolunu belirler.

Aladağlar - Alaca Zirvesi
Peak of Alaca

comes the pass of “Kızılçarşak”. To reach the ridge that leads to the summit follow the ridge to the south-east. After reaching the summit follow the same route down to reach the camp again. In normal conditions the ascent to the summit takes 8 to 10 hours. Some teams make camp in the Narpuz Valley, at a point 2500 m from the entrance and a narrow gorge. At this place, located on the right slope of the valley and known as “Kayacık” (“Little Rock”), water is always to be found.

The Ascent of Demirkazık Summit by the West and North Slopes

It requires expertise and experience to climb to the summit of Demirkazık from the west and north slopes. It should not be attempted by any climber inexperienced in advanced techniques especially those of rope and pegging. The ascent of the west slope of Demirkazık starts from the Sokulupınar Camp. Each climber will determine their own route according to their technical ability and experience.

The ascent of Demirkazık by the northern slope goes via the Arpalık-Çımbar gorge into the Çımbar valley. Here camp is made. From Sokulupınar to the Çımbar valley takes 4 or 5 hours on foot. Mountaineers camping in the Çımbar valley take their own provisions for the climb. Generally speaking the ascent of Demirkazık by the northern slope is more difficult than the ascent by the western slope. The climbs generally have a difficulty rating of 4 to 6. Climbers ascending by this route return by following the south-easterly ridge via the Narpuz valley to the main camp or go via Kızılçarşak once again into the Çımbar valley.

Demirkazık doruğuna kuzey yamaçtan tırmanış için, Arpalık-Cımbar boğazı üzerinden Çımbar vadisine geçilir. Burada bir ara kamp kurulur. Sokulupınar-Cımbar vadisi, yaya olarak 4-5 saat sürer. Cımbar vadisine kamp kuran dağcılar, tırmanış yollarını kendileri tayin ederler. Demirkazık kuzey yamaç tırmanışı, genel olarak batı yamaç tırmanışından daha zordur. Tırmanışlar genel olarak 4-6 zorluk derecesinde olur. Bu yönden tırmanış yapan dağcılar, güneydoğu sırtını takiben Narpuz vadisi üzerinden Sokulupınar ana kamp yerine veya Kızılçarşak üzerindeki boyundan tekrar Cımbar vadisine inerler.

Yedigöller Vadisinden Doruk Çıkışları

Yedigöller'e (3100 m.) geçiş için Çukurbağ köyü veya Sokulupınar kamp yerinden yaya olarak hareket edilir. Yaklaşık 2-3 saatlik bir yürüyüş içinde Yalak dere ağzına gelinir. Yalak dere v adisi boyunca, doğuya doğru yükselerek yürüyüş devam eder. Vadinin sonunda, kuzeye doğru sapılarak Çelikbuyduran pınarına varılır. Burada güzel bir mola yapılır. Mola sonrası arkadaki boyun aşılarak Yedigöller vadisinin başlangıcına çıkılır. Yaklaşık 1 saat süren bir inişten sonra 3100 m yükseklikteki göller bölgesine gelinir. Büyük gölün (Direktaş Gölü) kenarında kamp kurulur. Çukurbağ'dan Yedigöller kamp yerine yaklaşık 8-10 saat süren bir yürüyüşle ulaşılır.

Yedigöller'in kendine özgü iklim koşulları vardır. Yükseklik nedeniyle, Yedigöller kamp yerinde gece sular donar. Gündüz ise şiddetli ışıma (Güneşlenme) olur Gece ve gündüz arasında değişen 25-30 derece sıcaklık farkı nedeniyle dağcılarının özellikle kendilerini korumaları gerekir.

Summit Ascents from the Yedigöller Valley.

To cross the Yedigöller valley (3100 m.) start walking from Çukurbağ village or from the Sokulupınar camp. A walk of around 2 to 3 hours brings you out at the mouth of the Yalak valley. For the length of the Yalak valley the walk continues to ascend gradually going eastwards. At the end of the valley the route forks to the north arriving at the Çelikbuyduran spring. This is a pleasant spot for a break. After a rest the neck of the pass behind starts to emerge into the Yedigöller (lit. Seven Lakes) valley. After a descent of around an hour arriving at an altitude of 3100 m the route comes into the lake region. Camp is made on the shores of the big lake. From Çukurbağ to the camp at Yedigöller is a walk of between 8 and 10 hours.

The Yedigöller have their own particular micro-climate. Because of the altitude at night the water freezes at the Yedigöller camp. By day the sun is fierce and it is very hot. Because the difference between night and day temperature can be between 25 and 30 degrees mountaineers need to bring extra protection.

Emli Vadisi genel görünüş
General view of Emli valley

Yedigöller Vadisinden Kızılkaya Tırmanışı (3725 m.)

Kızılkaya doruğu, Yedigöller'in güney-batısında yükselir. Kuzey kesimi çok sarp ve yüksek olan Kızılkaya, Aladağlar'ın 2. en yüksek tepesidir. Kızılkaya doruğunun kuzey duvarının dibinde halen aktif olan bir buzylağı çanağı, bu çanak içinde ise çok güzel bir buzul gölü "Şiringöl" vardır. Şiringöl'ün kuzeydoğu ucunda ise aktif bir "Moren seti" yer alır.

Kızılkaya doruk çıkışı için güçlük derecesi değişik, farklı çıkış yolları vardır. Tırmanma yolunu her dağcı kendi belirler. Bunun için her dağcı etüt gezisi yapmalıdır. Kızılkaya doruğuna (3725 m.) güvenli ve rahat bir çıkış için, kamp yerinden hareket edilir. Kızılkaya buzul gölünün "Şiringöl"ün solundan tırmanışa başlanarak 3500 m yükseklikteki Kızılkaya doruk sırtına çıkılır. Doruk tırmanışına başlanılan kuzey-güney doğrultulu bu sırtın doğusunda ise iki tane çekirdek buzul yatağı görülür.

Kızılkaya sırtına (3500 m.) ulaşan dağcılar, buradan batı yönünde ve sırtın güney kesiminden tırmanışa devam ederek, Kızılkaya doruğuna (3725 m.) ulaşırlar. Bu rotadan Kızılkaya tırmanışı yaklaşık 5-6 saat sürer. Dönüş aynı rotadan yapılmaz. Dönüşte dağın güneybatı yamacından Çelikbuyduran sırtına inilir. Oradan tekrar Yedigöller'deki kamp yerine geçilir. Bu yoldan kamp yerine dönüş yaklaşık 3-4 saat sürer.

Yedigöller Vadisi'nden Direktaş Tepesine Tırmanış

Direktaş (3510 m.) zirvesi, kamp yerinin güneydoğusunda yükselir. Direktaş tırmanışına normal çı-

The Ascent from Yedigöller Valley to Kızılkaya (3725 m.)

The Kızılkaya peak rises up to the southeast of the Yedigöller valley. Kızılkaya is the 2nd highest peak in the Aladağlar and has a high and steep northern face. At the base of the northern wall of Kızılkaya there is a still active ice-basin, in this basin there is a beautiful glacier lake called "Şiringöl". To the northeast of the end of Şiringöl there is an active "Moren set".

There are different ways up to the summit appropriate to differing levels of fitness. Every climber determines their own route. Every climber should make a preliminary excursion in order to prepare. A safe and comfortable ascent to the summit of Kızılkaya (3725 m.) begins from the camp. Starting climbing from the left of "Şiringöl", the glacier lake of Kızılkaya, there is a ridge that ascends towards the summit of Kızılkaya to an altitude of 3500 m. This ridge straightens out towards the summit and to the east can be seen two glacier beds.

When the Kızılkaya ridge (3500 m.) is reached the route continues westwards and by climbing the south ridge the Kızılkaya summit (3725 m.) is attained. By this route the Kızılkaya ascent takes approximately 5 or 6 hours. The descent cannot be done by the same route. The descent is done via the southwest slope along the Çelikbuyduran ridge. From there the route returns to the Yedigöller valley camp. By this route the return to camp takes approximately 3 or 4 hours.

The Ascent from Yedigöller Valley to the Direktaş Peak.

The Direktaş peak (3510 m.) rises up to the southeast of the camp. Non-technical ascents of Direktaş are un-

Aladağlar'da günbatımı

Sunset in Aladağlar

kışlar güney yüzünden yapılır. Doruk tırmanışı için kamp yerinden yürüyüşe başlanır. 20-30 dakikalık bir yürüyüşten sonra, dağın güneyinde, doruk ve çıkışının başlangıcı olan kulvarın önüne gelinir. Buradan doruk tırmanışına başlanılır. Yaklaşık 3-4 saat içinde zirveye çıkılır ve aynı yoldan kampa dönülür.

Yedigöller'den Demirkazık Tırmanışı

Yedigöller kamp yerinden, kuzeybatı yönünde yürüyüş yapan dağcılar, Narpuz vadisine geçiş sağlayan bir boğaza ulaşırlar. Buradan Narpuz vadisine inilerek Demirkazık (3756 m.) doruk çıkışı için tırmanışa başlanılır. Doruk çıkışı ve geri dönüş Narpuz boğazından sonu evvelce belirtilen normal yol üzerinden yapılır. Bu rotadan Demirkazık çıkışı yapan dağcılar normal koşullarda aynı gün içinde kamp yerine dönerler.

Trans – Aladağlar “Aladağlar Geçişi”

Yedigöller üzerinde gezi, araştırma ve tırmanışlarını tamamlayan dağcılar, buradan Hacer boğazı yolu ile Barazama'ya (Ulupınar) geçerek Trans-Aladağ yürüyüşü yapabilirler. Yedigöller-Barazama geçişi yaklaşık 5-6 saat sürer. Trans-Aladağ yürüyüşünü yapan dağcılar Barazama-Karsanti karayolu ile Adana'ya (yaklaşık 120 km.) inerler.

Trans-Aladağ ya da Trans-Toros yürüyüşü Barazama-Yedigöller- Çukurbağ veya Çukurbağ-Yedigöller-Barazama yönünde yapılır. Yedigöller üzerinde gezi ve tırmanışlarını bitiren dağcılar Trans-Toros yürüyüşü yapmayacaklar ise Yalak vadisi üzerinde Kaldı dağına geçerler. Yedigöller-Akşampınarı arasında yapılan bu yürüyüş yaklaşık 8 saat sürer.

dertaken via the southern face. To climb to the summit starts with a walk out from the camp. After a walk of 20 to 30 minutes there is the start of a track that leads up to the summit. From here the ascent to the peak starts. The summit is achieved within 3 to 4 hours and the route back to camp is by the same path.

The Ascent from Yedigöller Valley to Demirkazık

Mountaineers that set out walking to the northwest reach a gorge that passes into the Narpuz valley. The ascent to the Demirkazık (3756 m.) summit begins by going down into the Narpuz valley from here. The way up to the peak and the way back down from the end of the Narpuz gorge is as previously noted following the normal route. Following this route mountaineers going up to the summit can, under normal conditions, return to camp within a single day.

Crossing the Aladağlar, the “Trans-Aladağlar”

Mountaineers who have completed their excursions, explorations and climbs around the Yedigöller area can try the Trans-Aladağ trek from here by following the Hacer gorge route and crossing Bazarama to “Ulupınar”. To cross from Yedigöller to Barazama takes approximately 5 to 6 hours. Mountaineers undertaking the “Trans-Aladağ” come out on the Barazama-Karsanti highway from where they go down to Adana (approximately 120 km.).

The Trans-Aladag walk, also known as the “Trans - Taurus” can be done in either direction; either Barazama - Yedigöller - Çukurbağ or Çukurbağ - Yedigöller - Barazama. Mountaineers who have finished their explorations of the Yedigöller but who are not going onto do the “Trans-Taurus” can cross via the Yalak valley to Mount Kaldı. The walk from Yedigöller to Akşampınarı takes approximately 8 hours.

Aladağlar Kaldı-Alaca Bölümü

Aladağlar Kaldı-Alaca Section

Kaldı Dağına Tırmanış (3688 m.)

Aladağların en güneyinde 3688 m yükseklikteki Kaldı dağı yükselir. Kaldı dağına normal yoldan tırmanış için Akşampınarı'na, kuzey yönden tırmanışlar için ise Emli vadisinden Sıyırma boğazına çıkılarak kamp kurulur.

Kaldı Dağına Normal Yoldan Tırmanış: Tırmanışa, Akşampınarı kamp yerinden başlanır. Güney yönünde tırmanışa devam edilerek "Avcıbeli" dağı geçidine gelinir. Buradan sonra doğu yönünde tırmanışa devam edilerek önce "Kaldıbaşı" tepesine, sonra da Kaldı doruğuna (3688 m.) ulaşılır. Dönüş aynı rotadan yapılır. Bu yönden doruk çıkışı ve dönüşü 8-10 saat sürer. Kaldı dağına teknik tırmanışlar genellikle kuzeydoğu ve kuzey sırtları üzerinden yapılır. Sıyırma boğazı ise kamp yeri olarak kullanılmıştır.

Güzeller ve Gürtepe Doruk Çıkışları

Emli vadisinin kuzeydoğu ve doğusunda Cebel Dağı (3630 m.) Gürtepe (3474 m.) ve Güzeller doruğu (3461 m.) yükselir. Bu doruklara çıkış yapmak isteyen dağcılar, Emli vadisinin sonu olan Sıyırma boğazındaki Sulağankeler yaylasına kamp kurarlar. Bu kamp yerinden Güzeller, Gürtepe, Cebel ve Özgüdek gibi (3620 m.) doruklara güzel ve zevkli tırmanışlar yapılır. Bu kamp yerinden ayrıca Turasan dağlarına geçiş yapmakta mümkündür.

The Mount Kaldı Ascent (3688 m.,)

At the most southerly point of the Aladağlar rises up Mount Kaldı with an altitude of 3688 m. To do the ascent of the Kaldı mountain by the normal route, which is by the Akşampınarı north face, set camp in the Sıyırma pass in the Emli valley.

The ordinary ascent of Mount Kaldı starts from the Akşampınarı Camp. Continuing south the route come out at a place known as Avcıbeli. The route turns east from here, continuing the climb the "Kaldıbaşı" peak is reached first then the Kaldı summit (3688 m.). The descent is by the same route. Doing it in this direction the ascent to the peak and the return takes between 8 and 10 hours. The Sıyırma pass is used as the camping place.

The Ascents of Güzeller and Gürtepe Peak

To the northeast and east of the Emli valley rise up Mount Cebel (3630 m.), Gürtepe (3474 m.) and Güzeller peak (3461 m.). Climbers wanting to do these peaks make camp at the Sulağankeler Pasture in the Sıyırma Pass. From this camp fine and pleasurable ascents of peaks such as Güzeller, Gürtepe, Cebel and Özgüdek (3620 m.) can be done. From this camp it is also possible to pass through to the Turasan mountains.

Emli Vadisinde
akşam

Evening in Emli
valley

Kaldı- Alaca genel görünüm

Kaldı- Alaca general view

Torasan Dağlarına Tırmanış

Aladağlar'ın güney-doğusunda yer alan Turasan ve Torasan dağları karayolu ulaşımı ve doruk çıkışları bakımından özel bir gezi ve tırmanma programı gerektirir. Bu dağlar üzerinde yer alan Boruklu tepe (3548 m.) ve Vayvay tepe (3565 m.) çıkışları için Sıyırma vadisinden geçiş yapmak mümkün olduğu gibi, Yedigöller vadisinden de geçiş yapmak mümkündür. Sıyırma vadisi-Sulağankeler yaylasından geçiş yapan dağcılar Kokorot vadisinde, Yedigöller vadisinden geçiş yapan dağcılar ise Karagöl vadisinde kamp kurarlar. Turasan dağlarına Adana üzerinden gelmek isteyenler ise önce Karsantı-Kökez köyü üzerinden Acıman (Tırak) yaylasına çıkarlar.

The Ascent of the Torasan Mountains

Reaching and climbing the peaks of the Turasan and Torasan mountains, located in the southeast of the Aladağlar, requires a degree of planning. It is equally possible to climb the peaks of Boruklu (3548 m.) and Vayvay (3565 m.) found in these mountains from the Yedigöller valley as it is from the Sıyırma valley. Climbers doing Sıyırma valley via Sulağankeler pasture or climbers doing Kokorot valley via Yedigöller valley make camp in the Karagöl valley. Those who want to come at the Turasan Mountains from Adana first go via the village of Karsantı-Kökez up to the Acıman (Tırak) highland pasture.

Vayvay Tepe

Vayvay Peak

Demirkazık'tan bir görünüm.

A view from Demirkazık Mountain.

Adana–Karsantı 75 km, Karsantı–Acıman yaylası ise yaklaşık 40 km. dir. Acıman (Tırak) yaylasından Vayvay tepe kamp yerine ise 6-7 saatlik bir yürüyüş ile ulaşmak mümkündür. Aladağlar'ın bütünü üzerinde gezi ve tırmanış yapmak isteyen dağcılar, Niğde–Çamardı–Çukurbağ köyü üzerinden bu dağlara giriş yapması gerekir. Yalnız güney Aladağlar ve Turasan dağları üzerinde gezi ve tırmanış yapacaklar ise özellikle Adana–Karsantı–Kökez köyü üzerinden giriş yapmak durumundadırlar.

Bu yönden giriş yapan dağcılar veya araştırmacılar Toros dağlarının Akdeniz'e bakan yamaçları üzerinde çok zengin bir orman örtüsü ve buna bağlı olarak çok zengin bir yaban hayatı ve doğal desen ile karşılaşır. Ayrıca bu gezi sırasında Toroslar'a ve Aladağlar'a mahsus olan yer altı Karst derelerinin satha çıkış yeri olan Kapuzbaşı şelalelerini de inceleme fırsatı bulunur.

Bolkar Meydan Yaylası

Bolkar Square Plateau

The distance from Adana to Karsantı is 75 km. As for the distance from Karsantı to the Acıman highland pasture; about 40 km. It is possible to reach the Vayvay peak camping place from the the Acıman (Tırak) highland pasture after a 6 or 7 hour hike. Climbers wanting to do all of the climbs and excursions possible in the Aladağlar should enter into the mountains via the village of Çukurbağ (in Çamardı/Niğde). Those who only want to do climbs and explorations in the southern Aladağlar and Turasan mountains are advised to go up into the mountains from the village of Kökez (in Karsantı/Adana).

Climbers or explorers who approach the Taurus Mountains from this direction are rewarded with a covering of rich forest and the variety of wild animals and natural patterns that come with being on slopes that look towards the Mediterranean. There is also the opportunity, whilst exploring the Taurus and Aladağlar, to visit the rather special Kapuzbaşı waterfalls where the underground Karst streams come to the surface.

Bolkar Dağları Karagöl

Mountain of Bolkar, Karagöl

BOLKAR DAĞLARI ***BOLKAR MOUNTAINS***

NİĞDE BOLKAR DAĞI KAYAK MERKEZİ

Bolkar dağı (3524 m.) kayak alanları, Niğde il sınırları içerisinde yer almaktadır. Niğde ili Ulukışla ilçesine bağlı darboğaz bucağının güneyinde, Çiftehan bucağı-Maden köyünün batısında ve Bolkar dağlarının kuzey yamaçları üzerinde yer alan kayak alanı 2300 m ile 3003 m yükseklik kuşağı üzerinde bulunmaktadır.

NİĞDE'S MOUNT BOLKAR SKI CENTRE

The Mount Bolkar (3524 m.) ski slopes are situated within Niğde Province. The ski centre is located between 2300 and 3003 m. on the northern slopes of the Bolkar mountains which are to the west of Çiftehan area of Maden village and to the south corner of Darboğaz in the district of Ulukışla in Niğde Province.

Ziyaretçiler
Bolkarlar'da

Visitors in Bolkarlar

Karagöl

Doğuda Top tepe (3017 m.) Tahtalıkaya (3372 m.) ve Koyunaşağı tepe (3426 m.) güneyde Eğerkeya (3347 m.) Erkaya (3308 m.) ve Çinigöl, batıda Gökboyun (2757 m.) ile Meydan düzlüğü (2300 m.) arasında kalan, Bolkar Kayak Alanı yaklaşık 2000 hektarlık bir alanı kaplamaktadır. Bu merkez için 10 Aralık–20 Nisan tarihleri kayak mevsimi için en uygun zamandır. Kayak mevsiminde kar kalınlığı 100–200 cm'dir Bolkar kayak alanının toplanma bölgesi ve yerleşime en uygun yeri Meydan yaylası olup, burası Darboğaza 7 km, Maden köyüne ise 5 km. uzaklıktadır. Kayak alanında alt ve üst yapı yatırımları henüz geliştirilmemiştir.

Ötmeyen Kurbağa

Nonesinging Frog

Boklar Dağlarında tek nokta endemiği olan ötmeyen kurba (Rana Holtzi) ve bu dağlara özgü endemik Boklar Lalesi ziyaretçilerin ilgi odağı olmaktadır.

The Bolkar Ski Area covers approximately 2000 hectares surrounded by, to the east, Top peak (3017 m.), Tahtalıkaya (3372 m.) and Koyun aşığı peak (3426 m.), to the south, Eğerkeya (3347 m.), Erkaya (3308 m.) and Çinigöl and, to the west, Gökboyun (2757 m.) and the Meydan plain (2300 m.). The best season for skiing is between December 10th and April 20th in this area. In the ski season the depth of snow is between 100 and 200 cm. The best place from which to reach the Bolkar Ski region is from Meydan, which is at the heart of the region; 7km from Darboğaz and 5km from the village of Maden. Investment into the overall development of the area has not yet happened.

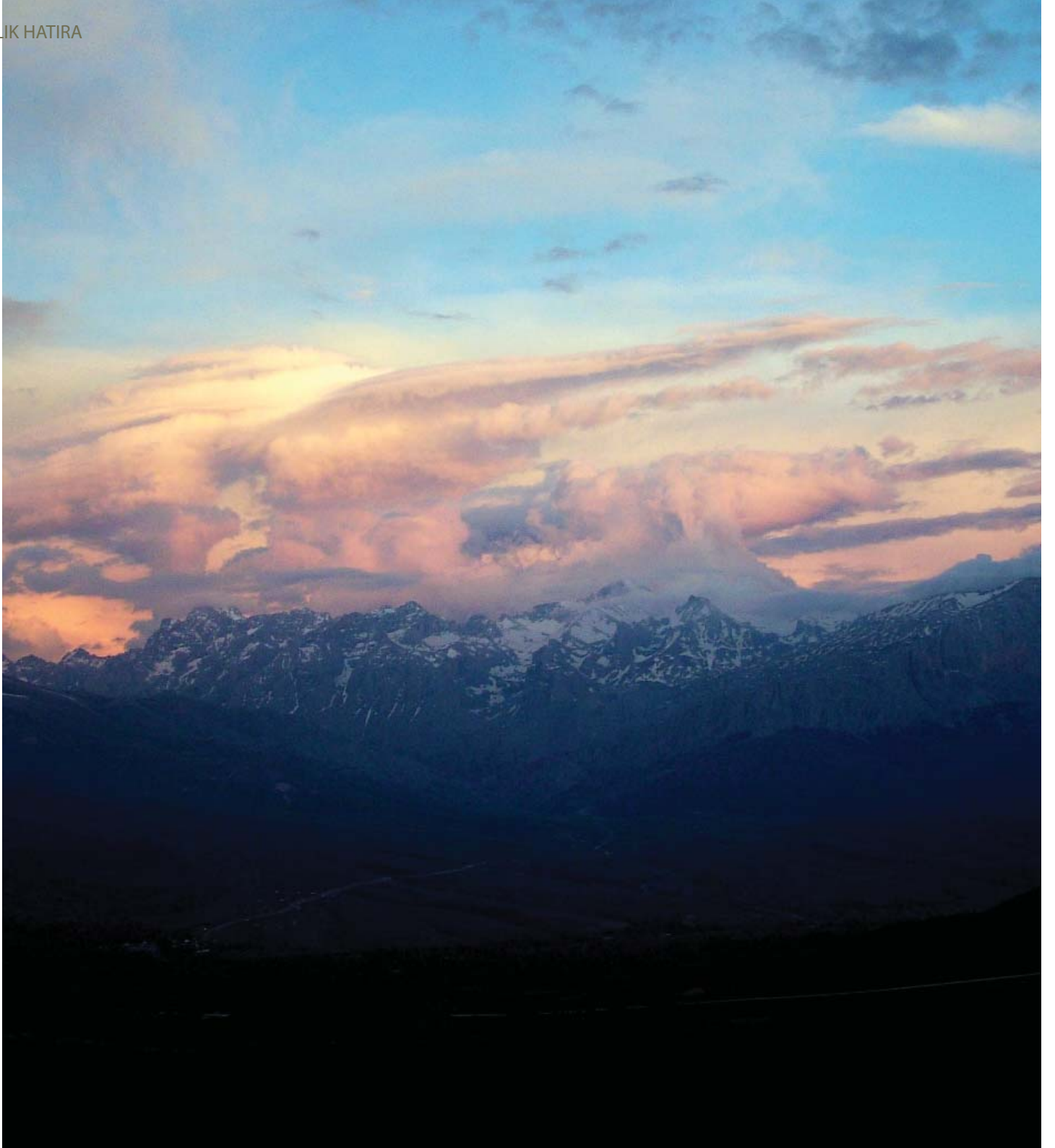
Indigenous plant, rare kind in Bolkar tulip and 'nonesinging frog' (Rana Holtzi) takes visitor's focus of interest in Bolkar Mountain.

Bolkar Lalesi

Bolkar Tulip

Kaldı- Alaca genel
görünüm

*Kaldı- Alaca
general view*

DOĞAL GÜZELLİKLER *PLACES OF NATURAL BEAUTIES*

DOĞAL GÜZELLİKLER

NARLI GÖL-NAR VADİSİ: Çiftlik ilçemiz sınırları içinde Narköy'e yakın bir krater gölü olan Narlıgöl ve yakınındaki Nar Vadisi'dir. Narlıgöl içerdiği kaplıca özelliği ile gölün hemen yakınında bulunan eski yerleşim mağaraları nedeni ile koruma altına alınmıştır.

Narköy'e yakın olan, yaklaşık 10 km uzunluğundaki Nar vadisi içindeki Peri Bacaları, çevrede görülmeyen meşe türü ağaçları, eski yerleşim yerleri ve vadinin başlangıcındaki küçük gölü ile önem taşır. Bu gölün eski devirlerde gölet olarak kullanıldığı tahmin edilmektedir. Kanıtlanmamış bir rivayete göre nadide nar ağaçları olduğu için bu adı aldığı söylenmektedir.

Nar vadisi çiftlik ilçesindeki Bozköy yakınından başlamak üzere Narköy'e kadar yürüyüş parkuru olarak da düşünülmektedir.

PLACES OF NATURAL BEAUTIES

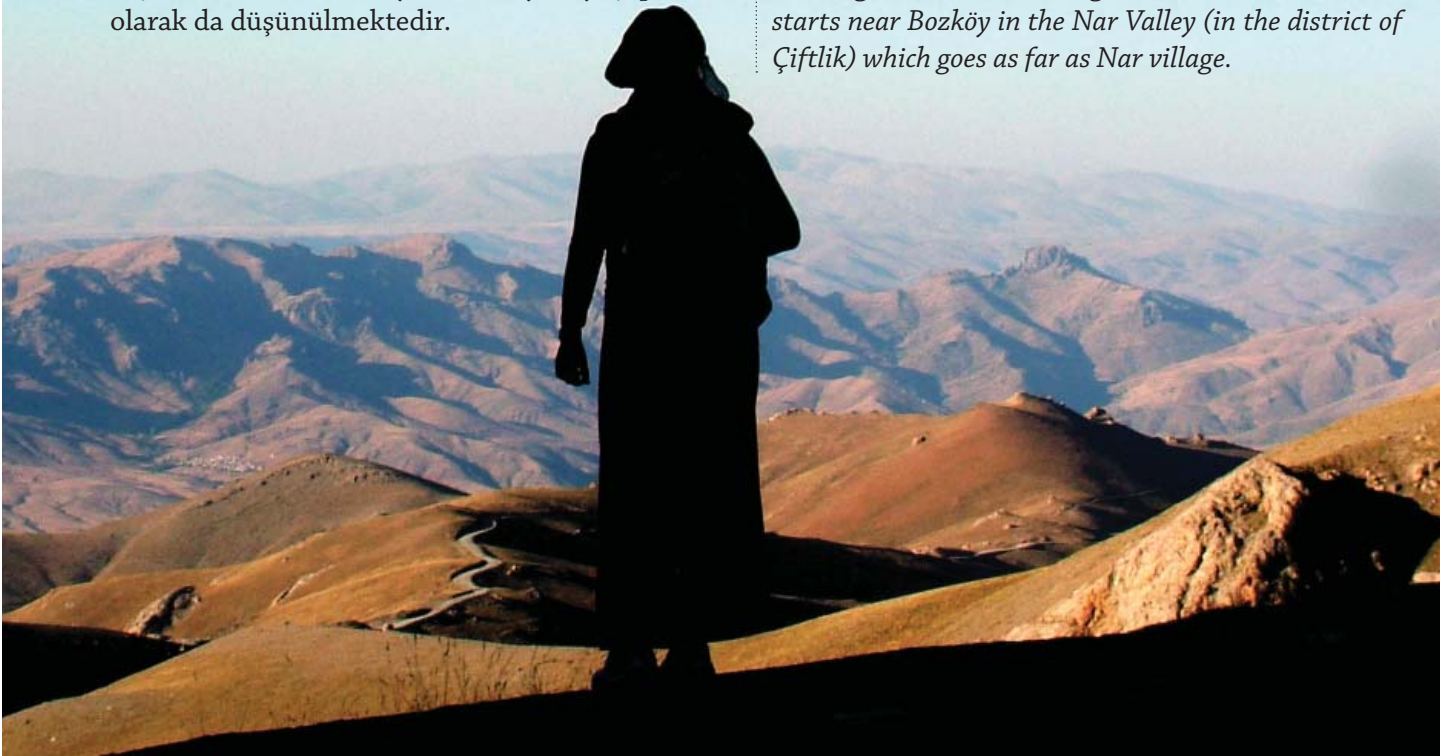
NARLI LAKE – NAR VALLEY: Narlı Lake is a crater lake that, with the nearby Nar Valley, is close to Narköy in the district of Çiftlik. It is a protected site because of its distinctive thermal springs and because of the caves showing evidence of very old settlements that are immediately beside.

The 10km long Nar valley, found close to Narköy, is important because of the Fairy Chimneys, the oak trees which are unique in the region, ancient settlements and a small lake near the beginning of the valley all found within. It is assumed that that this lake was used as a reservoir in olden times. According to local hearsay the valley is so named because of the rare and precious pomegranate trees therein (pomegranate being the literal translation of nar).

You might consider walking the marked track which starts near Bozköy in the Nar Valley (in the district of Çiftlik) which goes as far as Nar village.

Bolkarlardan
İç Anadolu
manzarası.

Central Anatolia
view from Bolkar's'

Narlıgöl

GEZİ VE MESİRE ALANLARI

KAYAARDI BAĞLARI: Şehir merkezinin batısında, Hamamlı ve Kumluca köylerine kadar devam eden bağlık bölgedir. Uzun bir vadinin içinden geçen Uzandı deresi etrafında yer alan bağ evleri ve mesire alanları ile tanınır.

TEPE BAĞLARI: Niğde il merkezinin 5 km. batısında yer alan bağ evleri ile tanınan bir mesire alanıdır.

FERTEK BAĞLARI: Fertek kasabasının coğrafi yapısı ve etrafındaki bağlık alanları içerir, MANDİLMOS adıyla bilinen su kaynağı çevre düzenlemesi yapılarak park ve mesire yeri haline getirilmiştir.

BAHÇELİ KASABASI KÖŞK MESİRE YERİ: Niğde'ye 20 km. mesafede Bahçeli kasabası yakınındadır. Tarihi Roma Havuzu yakınındaki ağaçlık alan düzenlenerek mesire yeri haline getirilmiştir.

EXCURSION PLACES AND RECREATION SPOTS

KAYAARDI VINEYARDS: The area of vines to the west of the town centre that extends as far as Hamamlı and Kumluca villages. There are vineyards and recreation spots to be found on the banks of the Uzandı River that runs through a long valley.

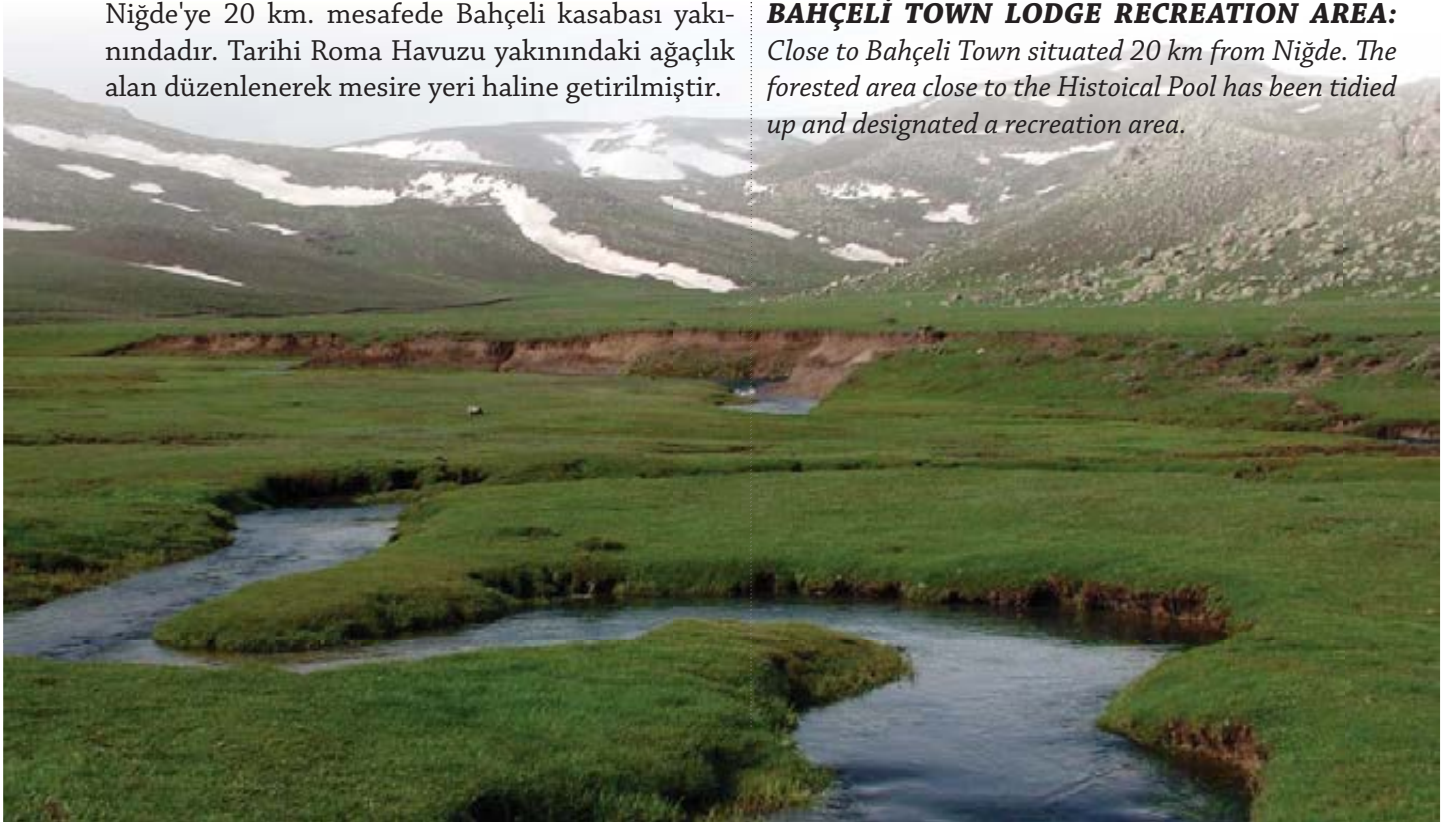
TEPE VINEYARDS: A recreation spot found 5 km to the west of the centre of Niğde where there are vineyards.

FERTEK VINEYARDS: At the heart of Fertek Town and its vineyards the water spring known as MANDİLMOS has been designated (and duly laid out) as a park and recreation area.

BAHÇELİ TOWN LODGE RECREATION AREA: Close to Bahçeli Town situated 20 km from Niğde. The forested area close to the Histoical Pool has been tidied up and designated a recreation area.

Ketemenciler
Yaylası

Ketemenciler
Plateau

Emli Vadisi - Aladağlar

Emli Valley

GEBERE BARAJI MESİRE ALANI: Şehire 9 km mesafedeki Gebere barajı çevresi ağaçlandırılmış ve mesire alanı olarak düzenlenmiştir. Su kaynakları bakımından zengindir.

GÜMÜŞLER BARAJI: Şehire 8 km mesafedeki Gümüşler kasabası ve baraj çevresini kapsar.

KETEN ÇİMENİ MESİRE ALANI: Niğde ve Çiftlik ilçesi sınırları arasında, Tepeköy'e yakın konumdaki bölgedir. Kışın tur kayağı için elverişli bir alandır. Su kaynakları bakımından da zengin bir bölgedir.

DEMİRKAZIK BÖLGESİ MESİRE ALANI: Çamardı ilçesine bağlı Demirkazık köyü çevresindeki alanlardır. Ecemiş suyunun çıktığı bölge, güneybirlik piknikler için elverişlidir. Su kaynakları zengindir. Emli vadisindeki ormanlık bölgede su kaynakları ancak vadi girişindeki çeşme ile sınırlıdır. Güneybirlik piknikler ve kamp kuracak uygun alanlar vardır.

GEBERE DAM RECREATION AREA: The area around the Gebere Dam, located at a distance of 9 km from the town centre, has been forested and designated a recreation area. It is especially rich in its number of water springs.

GÜMÜŞLER DAM: Includes Gümüşler Town and the Dam environs 8 km from the town.

KETEN ÇİMENİ RECREATION AREA: A region close to Tepeköy between Niğde and Çiftlik district. A suitable place for ski trips in the winter. A region rich from the point of view of water springs.

DEMİRKAZIK BÖLGESİ RECREATION AREA: A site in the environs of Demirkazık village of the Çamardı district. The region where the waters of the Ecemiş emerge suitable for day trips and picnics. Rich in water springs. Moreover there are lots of fountains fed by the springs coming from the woods of the Emli Valley. There are good places for picnics and camping.

Bolkar Maden Vadisinde akşam
Evening in Bolkar Maden Valley

YAYLA TURİZMİ: Ülkemizde son yıllarda çevre kirliliği ve denizlerin kalabalıklaşp, kirlenmesi sonucu daha bakir olan alanlar, turizm için bir alternatif oluşturmuştur. Dağ ve yaylalar ilgi çekmeye başlamıştır.

HASANDAĞI ULUKIŞLA YAYLASI: Altunhisar ilçesine bağlı Ulukışla kasabasının içinden geçilerek gidilir. Kasabaya 15 km uzaklıktadır. Ulukışlayı Melendize bağlayan yol takip edilip yaylaya varılabilir. 2300-2500 metre yükseklikte, su kaynağı yayladaki çeşme ve havuzudur. Mayıs ayının sonunda Ulukışla Belediyesi tarafından yayla şenlikleri yapılarak tanıtımı yapılmaktadır.

YEŞİLYURT YAYLASI: Bor İlçemize bağlı Yeşilyurt Kasabası'nın içinden geçilerek gidilir. Yayla su kaynakları bakımından zengindir. 10-12 km'lik bir vadinin içinde yer alır. Vadinin sonunda büyük bir kaya kütesinin üzerindeki kale kalıntısı ilginçtir. Yayla bitki örtüsü bakımından çeşitlilik gösterir. Yürüyüş parkuru olarak da kullanılabilir. Yaz aylarında köylüler küçükbaş hayvanların peşinden bu bölgede 2 ay kadar kalarak peynir ve yağ gereksinimlerini karşılarlar. Folklorik özellikler taşıyan obalarda günlük yaşam ilginçtir.

EMLİ VADİSİ: Çamardı İlçemize bağlı Çukurbağ Köyüne 7 km uzaklıktadır. Yaz aylarında Çukurbağ ile Çamardı köylülerinin yayla alanıdır.

MEYDAN YAYLASI: Ulukışla İlçemize bağlı Darboğaz Kasabası'na 8 km uzaklıktadır. Ayrıca Maden Köyü üzerinden araba ile yaylaya ulaşılabilir. Gününbirlik geziler için uygun, su kaynakları zengin bir bölgedir.

TOURISM IN THE YAYLA (HIGHLAND PLATEAU): As a result of pollution and overcrowding on the sea-coast of Turkey in recent years tourism has looked for unspoilt places as alternative destinations. The mountains and highland plateaux are interesting in this respect.

HASANDAĞI ULUKIŞLA PLATEAU: Reached by going through the town of Ulukışla which is part of the Altunhisar district. At a distance 15 km beyond the town. The plateau can be arrived at by following the road that connects Ulukışla with Melendiz. At an altitude of between 2300 and 2500 metres there are fountains and pools fed by plateau springs. At the end of May Ulukışla Municipality organise a plateau festival to advertise the area.

YEŞİLYURT PLATEAU: Reached by going through the town of Yeşilyurt which is part of the Bor district. Rich in mountain springs. Situated in a 10 to 12 km long valley. There are some interesting remains of a castle in a large rock mass at the end of the valley. Covered in a variety of mountain flora and fauna. There are also marked hiking routes. In the summer months villagers stay 2 months in the area tending their flocks and producing cheese and oil. Daily life in the nomadic tents made famous by folklore is interesting.

EMLİ VALLEY: Located 7 km from Çukurbağ Village in the district of Çamardı. The highlands for the villagers of Çukurbağ and Çamardı.

MEYDAN PLATEAU: Located 8 km from Darboğaz Town in Ulukışla District. Can also be reached by going up to the highlands by vehicle via Maden Village. An area that is good for day trips, and rich in mountain springs.

Üçkapılı Dağı Yaylası

Plateau of Mountain with
three - doors